

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 48/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 21.фебруара 2011. године

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,
 - пуномоћници оштећених Наташа Кандић и Радоњићи Мустафа,
 - сви оптужени који су доведени из затвора Топлица Миладиновић, Поповић Срећко, Кастратовић Славиша, Сокић Абдулах и затим Богићевић Бобан, Цветковић Звонимир, Брновић Радослав, Корићанин Видоје и Корићанин Вељко,
 - браниоци Горан Петронијевић, Радивојевић Миленко, Борислав Борковић, Вучић Шћепановић, Огњановић, Мршовић и Перовић Небојша, Крсто Бобот, није ту, Крстић Дејан је ту.
- Уместо Крсте Бобота јавља се адвокат Горан Петронијевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За данас смо се договорили да ове недеље радимо сведоке који се односе на оптуженог Миладиновић Топлицу и на неке догађаје, обзиром да тужиоче, немамо никакве информације за оно што смо у штампи видели, неке људе који се спомињу у овом предмету да су негде у другим земљама лишени слободе. Шта је са њима?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У току је поступак екстрадиције који би требало да се оконча до краја ове недеље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове недеље?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За све?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Позвали смо за данас Борислава Влаховића и за све ове остале дане према распореду који сте добили. Можда ћемо ту у неком смислу интервенисати, то ћемо се касније договорити.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

Претрес је јаван.

ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА БОРИСЛАВА ВЛАХОВИЋА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете молим вас да позовете сведока. Добар дан.
СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Добар дан.

Пред судом је сведок Влаховић Борислав од оца Драга и са осталим подацима као на записнику од 29. априла 2010. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тако?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема никакве измене. Ми смо Вас данас овде позвали као сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело. Морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите. Можете да ускратите одговор на питања која би Вас или Вама блиска лица изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре почетка давања исказа, положићете заклетву, текст је ту испред Вас.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Упозорен, опоменут, након што је положио заклетву, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што почнемо, сугеришите, ако хоћете да седнете, ако сте се уморили да направимо паузу.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Нисам се уморио, само ако могу да седнем, јер нисам доброг здравственог стања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, само ако имамо неку столицу овде. Ако имате те неке здравствене проблеме, сугеришите да направимо паузу.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не, све је у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвали смо Вас због догађаја у време ратних збивања и периода бомбардовања на Косову, па ћете нам рећи прво, да ли познајете људе којима овде судимо, значи Миладиновић Топлицу, Поповић Срећка, Кастратовић Славишу, Богичевић Бобана, Цветковић Звонимира, Брновић Радослава, Корићанин Видоја и Вељка и Сокић Абдулаха?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Сокић Абдулаха не познајем. Ове остале већину знам из виђења или лично. Значи углавном их све знам осим овог Сокића, не знам уопште, нисам чуо за њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и рећи ћете нам онда шта сте ви радили у то доба, да ли сте били на Косову, одакле ове људе познајете и да ли знате шта се догодило 14.маја у селу Ћушка?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Овако, ја сам био начелник СУП-а, начелник Секретаријата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи онако најкраће, пошто сте давали онако доста опширно то у истрази, исказ.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Добро, ја ћу почети овако, дакле почетком '98.године, припадници ОВК, значи терористичка организација је почела фронтално да напада насеља око Пећи и Дечана. Због тога је министар унутрашњих послова покојни Влајко Стојиљковић наредио да се ангажује резервни састав полиције и да се мобилише један број нових припадника резервног састава због ситуације која је настала, потребно је било ангажовати већи број дакле. Старешине полицијске станице Пећ су приликом мобилисања резервног састава полиције у свој састав између осталог примили и следеће: Минић Влатко, сазнање имам да је покојни, звани Мртви. Кастратовић Љубиша из села Гораждевца, лично га познајем, потиче из једне јако добре породице, није био никад склон вршењу кривичних дела, даље, Поповић Срећко из Пећи, такође није био познат као извршилац кривичних дела, био је пашеног полицајца у ПЈП Шалипур Видомира, познавао сам из виђења извесног Шумадију или Шумадинац, из Аранђеловца, али не могу тачно да знам име и презиме, чуо сам за извесног Ранка Босанца којег лично нисам знао али сам само о њему чуо тада да је то надимак и дакле и он је био у састав ПЈП, поред њих био је у састав ПЈП је био и Поповић Срећко, да то су тих пет које сам сада набројао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте сада Кастратовић Љубиша?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да, Кастратовић Љубиша да, он је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам вам прочитала на почетку друго име, сад не знам да ли мислите на истог човека или Кастратовић Славиша?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Славиша и Љубиша, извините ја сам погрешно име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су браћа или шта?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Славиша, или сте погрешили име?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Погрешно сам име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Минић?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: А Минић Небојша звани Мртви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, Небојша, добро.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Значи њих двојица, онда Шумадинац, Ранко Босанац и Поповић Срећко. Они су примљени у резервни састав ПЈП и одмах су агажовани у један мањи вод те јединице, односно Треће чете ПЈП СУП Пећ. У јединици су примљени због тога што су њих тројица, а то је Ранко Босанац, Шумадинац и Мртви, ја по надимцима сада говорим, али је то Минић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небојша.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Небојша. Што су имали ратна искуства на подручју Босне и Херцеговине и због тога је одлучено да они буду у тој јединици до одређеног времена. Док су били припадници Посебне јединице полиције, ја тврдим да нико од њих није извршио ни једно кривично дело, нити прекршај из области јавног реда и мира. Значи били су потпуно стављени под контролу, односно под команду и нису имали ни могућности а нисмо приметили ни да су покушали вршење било каквог злочина или неких тежих кривичних дела. Они су дакле били ангажовани '98., од маја до јула, августа месеца, не знам тачно датум, али је Минић Влатко након завршених операција, тих борбених операција против ОВК, које су спроведене у околини Пећи, показао да се интересује око неких златарских радњи и власника тих радњи и то кретао се у униформи, што је било доста, у униформи полиције. Криминалистички полицајци односно старешине одељења криминалистичке полиције, мене су обавестили да се Минић тако понаша, па сам прво наредио да се он одмах демобилише, разоружа и да се он више не ангажује у резервни састав ПЈП нити у редовни резервни састав полиције. Имајући у виду и то што је у међувремену извршена нека глобална провера за резервни састав који је накнадно примљен, дакле наредбом министра Стојиљковића, и с обзиром да је пракса да се у полицији не примају у резервни састав лица која су позната и склона и евидентирана као извршиоци кривичних дела и тежих прекршаја. Међутим, то је само пракса, то није законом регулисано да, јер свако лице војно способно је војни обвезник без обзира да ли је то у војсци или полицији, али имајући у виду те околности да је Минић Влатко познат као вишеструки извршилац разних кривичних дела, имовинских пре свега, раније да је био упућиван на извршење казне затвора, чак знам да је био и на голом отоку, али не као политички осуђеник него је кажњаван због ових кривичних дела, значи крађе, тешке крађе, разбојништва, разбојничке крађе и тако даље. Значи њега смо удаљили из резервног састава а након извесног времена смо читаву ову групу коју сам набројао пред вама удаљили из резервног састава полиције. Проценили смо да је могуће да се они поново, односно да они поново буду у контакту са Минићем и да ће Минић својим утицајем на њих негативно утицати и да могу да дођу у искушење за вршење одређених кривичних дела, зато смо нашли најбоље решење да све њих искључимо из резервног састава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да бисмо разјаснили о коме причамо, како зовете Минић?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Минић Небојша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време причате неко друго име Влатко или Златко, тако да разјаснимо да ли је то та особа о којој ми овде причамо у предмету.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Извињавам се, то је Минић Небојша звани Мртви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Значи они су удаљени из резервног састава полиције и више никада нису ангажовани. Почетком '90.године, односно да скратим причу, након проглашења ратног стања извршена је мобилизација и војске и полиције резервног састава дакле, и ова група је ангажована у резервни састав ВТО односно конкретно у 177.бригаду ВТО, војно територијалног округа, они су стављени под њихову команду и ми нисмо имали са њима никакве везе, полиција. Припадници полиције су морали да се организују на другачији начин у вршењу послова јавне безбедности, тако што смо сву организацију и функционисање полиције свели на оно што је неопходно а то је дакле нестао је тај секторски начин рада који је основан у полицији. Смањен је, битно је смањен оперативни рад на терену, смањена је могућност за комуницирање између полиције и грађана са једне стране и полиције и извршилаца кривичних дела, дакле тај оперативни рад је далеко, далеко пао ниже. Морало је да се пређе на појачано дежурство на интервентне пунктове, односно безбедносне пунктове, интервентне патроле, резервна полицијска одељења и наравно ПЈП која је радила посао у складу да командом која је била, односно у ствари са наређењима које је стизало из штаба МУП-а и команде Приштинског корпуса. ПЈП је јединица која се ангажује по принципу окупљања, то није нека наменска јединица која стално постоји. Да не буде никакве забуне, ПЈП постоји још од '72.године, није то измислио МУП тих година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, господине Влаховићу али нећемо сада баш толико о ПЈП да причамо, тој организацији за сада.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Добро. Е онда дакле смањена је могућност била покривања терена, како ми то стручно кажемо покривање терена од стране полиције. Полиција на терену није могла да контролише насељена места, комуникације и тако даље, али је зато радила у граду на сузбијању општег криминалитета, на одржавању јавног реда и мира колико је то било потребно а и регулисању саобраћаја. Припадници резервног састава, сама та мобилизација била је изузетно спора, тако да се у граду осетно приметио велики број људи у зеленим маскирним униформама, а онда су почеле крађе, пљачке, одузимање моторних возила и паљење. Полиција то није могла да спречи, није могла да спречи јер све је писало за потребе војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То већ причате о почетку или април?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: То о почетку, о мобилизацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почетак бомбардовања?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Чак и пре бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И пре тога?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Пре бомбардовања, мобилизација је почела пре бомбардовања. И онда је нисмо могли јер бисмо дошли у сукоб, један број лица у том резервном саставу, дакле у том територијалном делу је ангажован, који су били раније познати као склони нарушавању јавног реда и мира, онда разних кривичних дела и тако даље, тако да је то тешко било довести у било какав ред, значи није једноставно полиција могла да дође никако у могућност да их спречи у томе. Ми смо читаво то време, значи док се све организовало, мобилисало, поставило на одређена места, били у ситуацији да упозоравамо и те војне старешине нарочито из тог резервног састава, да их упозоравамо да доведу људе, да у ствари уведу ред и дисциплину како би се знало шта ко ради на том терену, јер све је то под видом чишћења терена, значило и вршење разних кривичних дела. Што се тиче 177.бригаде, командант те бригаде је био Топлица Миладиновић, не знам шта је био по чину, он је официр, подофицир или официр, ја сам с њим једном разговарао, замолио сам га да дође код мене у канцеларију, то је било негде да ли 29. или 30.марта, значи у почетку и настојао сам да се договоримо на који начин то регулисати јер са другим старешинама уосталом нисам могао ни да комуницирам, то су све били или неки директори основних школа или нека лица која нису показала интересовање за довођење у неко стабилно стање у самом граду Пећи. Полиција око града није вршила никакву контролу лица, објеката или било чега другог. Полиција је ангажована била као што сам реко пре на појачаном дежурству, на појачаном обезбеђењу објеката, на сузбијању криминала у граду, значи спречавања крађа, пљачке, колико се то могло, али нисмо покривали терен као у ранијем периоду, значи није полиција могла ни да оде а нити је могла јер је комплетна насељена места око Пећи као што су Ћушка, Захаћ, Рухот, не знам, Пављане, Благаје и тако даље, то су покривали припадници 177.бригаде и у том случају не само ту, него и друга околна села где су припадници војске покривали ми нисмо ангажовали полицију, тако је на крају крајева и договорено, што бисмо и радили и једни и други кад је једноставно полиција имала свој задатак и радила је оно што је морала да ради. Ова група, ова лица у ствари су учествовала у вршењу кривичних дела са елементима насиља и уз употребу ватреног оружја, наравно не кажем за сва али нека лица од тих јесу. Мислим знам сигурно јер су нека кривична дела евидентирана у СУП Пећ и прослеђене су биле кривичне пријаве против њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Против тих лица, јел?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ево сад ћу редом ако ми дозволите. Обрадовић Зоран, он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перовићу шта сад интервенишете. За сада да не прекидате сведока па касније. Да прекинете сведока? Па не

знамо која је лица споменуо, сад ће човек да нам каже. Која лица је споменуо?

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја бих замолио ово судско веће, ради се о лицу Обрадовић Зорану, које је приведено и против кога је тренутно истражни поступак везано за ову екстрадицију, везано и за ово дело. Постоји извесност да ћу му евентуално ја бити бранилац када буде био претрес овде пред овим већем. Е сада, пошто се пред овим већем сведочи и за њега, односно сведок га спомиње молио бих суд да у складу са, ја се извињавам, чланом 4 став 1 тачки 2 и 6 у коме каже да оптужени, односно окривљени има право да се брани сам или уз помоћ адвоката и има право да поставља питања сведока оптужбе, унакрсно, да је сад у овом тренутку а извесно је да ће Обрадовић Зоран да буде у оквиру овог предмета који се води, да се сведок не изјашњава на околности везано за Зорана Обрадовића. ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите господине Перовићу.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вам се одбија, нећемо сведока да кажемо селективно ако господин Обрадовић када дође, ако заиста буде оптужен, можда, да ли је уопште то тај Обрадовић, ми то не знамо, човек нам није рекао, сведок, о којим се лицима ради, под један, под два не знам одакле ви тако поуздано знате сад у овој фази да ће Обрадовић бити оптужен, а онда ћемо га позвати опет сведока и омогућити унакрсно испитивање. Господине Влаховићу, извините што смо вас прекинули, али кажите која лица и, јел тако, која дела, и тако даље. Уосталом ви сте тако нешто већ причало још на почетку пред истражним судијом и управо сте чини ми се споменули Обрадовић Зорана на страни 5 господине Перовићу, транскрипт од 29.04. Изволите наставите.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Тачно ја понављам оно што сам рекао у истрази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што сте рекли?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Али ја мислим да дозвољавате да кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Дакле, Обрадовић Зоран је јуна месеца 1999.године на месту Савине Воде, то је негде између Пећи и Куле поред магистралног пута Пећ-Кула-Приштина, убио, лишио живота у ствари девојчицу од 9 година. Ја сад нећу причати о детаљима, криминалистичка полиција је то обрадила и знам да је поднета кривична пријава против њега. Он је наводно био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ви причате о кривичним пријавама које сте поднели?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да. Минић Небојша звани Мртви је у насеље Брежаник где су наводно чистили терен, маја месеца '99.године са

неколико из те групе, не знам који су из те групе, јер нисмо могли да их идентификујемо али ушао је у кућу једне жене Албанке, католичке вероисповести он је силовао, одузео неке златне наките, предмете, а брата су јој саизвршиоци или саучесници у том делу одвели у непознатом правцу и више се није знало где је. Мислим да се и сада не зна. Даље Минић и група су негде 12. или 13. јуна након потписивања војно-техничког споразума, али без обзира на то, али без обзира на то припадници полиције су дошли до сазнања да је Минић у тој групи ликвидирао породицу Исе Баљаја, неког Исе месара по занимању и да су оставили тог Ису Баљаја живог, а онда се удаљили у непознатом правцу. Дакле, то су само та три кривична дела која сам набројао, која смо регистровали, то нисам ја лично регистровао, као начелник СУП-а него су то радили они који су били задужени за те послове. Морам да кажем да старешине полиције, криминалистичке полиције имали су дневне распореде рада свих припадника, дакле тачно се знало где се који припадник полиције, односно СУП-а налази, ангажован за један дан, за 24 сата, то се зове дневни распоред рада који је део радних евиденција које се воде свуда у полицијским станицама односно у полицијским управама сада, на територији Републике Србије, за разлику од тога, команданти војске и командири чета војске, значи од нивоа командира чета, толико то ја знам, онда команданти су били у обавези да воде ратне дневнике, дакле полиција је имала дневни распоред рада и ту се знало где је ко, а војска је, односно, да, војска у овом случају територијална јединица морала је имати дневник, ратни дневник и у том дневнику се јасно може, вероватно видети и као што се може апсолутно видети у распореду, дневном распореду рада где је ко био. Полиција је 14. маја, критичнога дана када је у питању Ћушка, била ангажована, Посебна јединица полиције, комплетан састав био је ангажован у селу Добре воде, то је на подручју општине Клина, од 07 часова и тамо је комплетна јединица била четири дана, значи од 14. до 19., дневни распоред рада постоји и сада се чува у електронском облику, дакле јасно се види ко је од полиције где био, тако да се потпуно са сигурношћу може тврдити да је полиција била у садејству са јединицом војске из Косовске Митровице тада у циљу, војска то каже чишћења терена а ја, ми смо у полицији то говорили потискивања, евентуално хапшења и тако даље. Припадници 177. бригаде су скоро свакодневно, скоро свакодневно, ајде не мора сваки дан да буде, али сваки други дан били у реону ових села Захаћ, Пављане, Ћушка онда Благаје и тако даље, сваки дан су тамо били, значи они су то држали потпуно под контролом и несумњиво је да су 14. били у Ћушку и да су се тога дана догодили злочини и сигурно је да ни један полицајац није био у Ћушку тога дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то несумњиво и како сте то тако сигурни?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па несумњиво је зато што, пазите постоје једноставно докази као што је тај дневни распоред рада, јединица је цела била у Клини практично, није била у Пећи, ови остали полицајци су били ангажовани или на обезбеђењу објеката или на сталном дежурству или у резервним полицијским одељењима или на безбедносним пунктовима и нема, друго нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је неко на пример био, јел би могао неки полицајац на пример ако је слободан па да дође у село да обиђе неког?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Знате како, у ратним условима чак ни боловања се нису могла користити кући, једино су могли да остану кући рањени или повређени припадници полиције, значи сви су били ангажовани. Ако није могао да буде на безбедносном пункту или у интервентној патроли могао је у функцији службе сталног дежурства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, кад оде кући он је на сталном дежурству, није могао рецимо да дође у посету у неко село?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Могао је кући кад оде да спава, одмор је организован нормално, али није могао онда преко дана да иде произвољно где хоће, него се знало тачно где и на које место. То сам хтео да Вам кажем да се тачно знало где је полиција била ангажована, а истовремено овај реон, дакле реон ових села је био под потпуну контролу ове 177. бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се то догодило у селу Ћушка?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па у селу Ћушка је убијено неколико цивила, не неколико него један број цивила, не знам тачан број колико је убијено, али су практично лишени живота ненаоружани људи који су затечени тамо да ли близу својих кућа или на улици итд. Ја нисам био тамо, нити смо ми вршили увиђај, ми нисмо могли да извршимо увиђај, јер наређење команде корпуса из Приштине је било да увиђај лица места организује она јединица која изводи одређена борбена дејства или друга дејства на одређеној територији. Таквих случајева је било, било је где је војска организовала вршење увиђаја. Ја сам разговарао са мојим сарадницима и ми смо имали намеру да одемо да видимо шта је на лицу места, али с обзиром да се ради о активности припадника војно-територијалног органа, односно 177. бригаде онда ми нисмо ништа, с тим што смо обавестили окружног јавног тужиоца у то време и истражног судију. Они су морали бити обавештени без обзира на то ко ће вршити увиђај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли покушао неко да обави увиђај или не?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Није ми познато, знам да су породице сахрањивале ова лица, али не знам да ли су војни истражни органи извршили увиђај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате зашто, кажете код истражног судије "да увиђај лица места је покушала да изврши полиција и они су отишли на лице места, било је лешева, међутим неки су били и уклоњени, знам да је био задужен шеф одсека за сузбијање општег криминалитета, он се звао Милојевић Миладин, он је отишао са групом криминалистичких техничара и неколико оперативаца"?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Тачно је и они су отишли тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад шта, је ли су ишли или нису, ко их је послао тамо, је ли су сами и како?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Јер истражне судије у то време тешко су се усуђивале да оду на лице места да врше увиђај, нарочито у тим местима где се могло очекивати пуцање итд., значи живот је био угрожен свакоме ко је отишао на лице места, али су криминалистички полицајци отишли тамо. Ја сам обавестио шефа одсека и начелника одељења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте им Ви рекли да иду, Да ли сте их Ви послали или како?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па рекао сам пођите видите о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и ко је отишао?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Вероватно Милојевић Миладин као шеф одсека са групом криминалистичких полицајаца и криминалистичких техничара, али не знам тачно ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спомињали сте, сад ћу Вам рећи, мислим Ђурић или како беше тај други?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђурић неко име? Ево покушавам да нађем тако нешто. Нисте?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ђурић нисам поменуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, наћи ћу после то име.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наћи ћу то, питаћу Вас касније само док нађем, а Ви сада наставите. И зашто нису обавили увиђај?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Зато што су одмах дошли до сазнања тамо грађана да је ту била војска и онда су се повукли, обавештена је и ова како се зове, пошто смо највише комуницирали са припадницима војне безбедности, нисмо могли ништа да учинимо са војном полицијом, јер је била дезорганизована, значи кад год бисмо звали војну полицију то су све били резервисти, нити су били стручни да то ураде нити су се уопште интересовали да било шта ураде кад је у питању вршење увиђаја и онда је остало да припадници те јединице организују вршење увиђаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, нису узели никакву изјаву, ништа од грађана?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не, никакву писмену изјаву, мислим јесу разговарали али нису узели писмену изјаву од њих да би било шта на основу тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је обавестио војну безбедност?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Знате како, ми смо писменим путем увек комуницирали са припадницима војне безбедности, ми смо њима доставили негде око 120 службених белешки полиције, између осталог сигурно и једна оваква белешка је отишла њима које се односе на припаднике 177. у погледу, дакле, вршењу кривичних дела, тежих прекршаја и то су потписали припадници полиције, по два припадника полиције оно што су они непосредно чули, опазили, видели, чули итд. и шта су они даље радили ми у рату немамо ингеренције над војском. Ми смо били у то време претпочињени, дакле, могли смо да радимо само оно што нам се нареди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи ово обавештење сте послали у форми службене белешке?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ја мислим, не могу рећи да је отишла сигурно, али знам да је задужена служба, служба аналитике СУП Пећ и начелника криминалистичке полиције да информишу војну безбедност, једино смо ми функционисали како треба о свим догађајима на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Милојевић Миладин кога смо позвали он?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Он је био шеф одсека за сузбијање општег криминалитета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је тај или није тај који пише ту белешку?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не знам да ли је он писао белешку, не могу да знам тачно ко је писао белешку, јер ја немам та документа близу себе, а неке ствари сам и заборавио наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли он Вас обавестио шта је било?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Мене је неко из криминалистичке полиције обавестио, да ли је он или начелник одељења Булатовић, неко јесте сигурно од њих двојице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта сте сазнали ко је тамо био, ако сте сазнали?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па сазнао сам да је тога дана била јединица, да је била група "Шакали", који су се звали "Шакали", ево ја ћу конкретан бити, да су били сви које сам ја набројао, али сигурно је да су били и други, јер није било само 4-5, него много више њих, сад ја не могу да кажем ко је шта од њих тамо урадио и ко је кога убио, јер ја нисам био тамо, нити су криминалистички полицајци и полицајци били тамо, значи, након што су они извршили то тзв. чишћење терена догодило се да је било пуно лешева на подручју села Ћушка. Дакле, контрола потпуна тог села је била под овом јединицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под 177?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Под 177. конкретно екипа "Шакали".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко су?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Минић Небојша и група.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а које су још групе осим те групе "Шакали" биле у 177., да ли је била још нека група или не?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па карактеристична група је била "Шакали", за остале мени није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама или иначе је била овако упадљива?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: И мени и служби, нису они имали више група таквих, "Шакали" су били најзлогласнија група кад су у питању злочини и најтежа кривична дела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од када датира то име "Шакали"?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Они су имали надимак, то је у ствари позивни знак на радио вези. Они су имали надимак други, не могу да се сетим, али "Шакали" су негде постојали сигурно од 15. априла или 15-20. априла, небитно, али сигурно пре 01. маја, ја нисам тачно евидентирао и писао када, али знам да су се чули у једном дужем периоду и слушао сам и ја и остали учесници радио везе чули смо комуникацију између њих радио везом пре саме Ћушке најмање 10-15 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су биле још неке пре "Шакали", нека друга шифра?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па били су, али ја не могу да знам како се они зову, али то је та екипа, дакле "Шакали", како су се звали раније, не знам, позивни знак имали су мало другачије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после су до краја рата имали "Шакали"?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Само "Шакали", ништа друго. Дакле, ја сам их лично слушао на радио вези.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а од кад су имали радио везу?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па знате како, највероватније су радио станице добили од нас из полиције, а могуће је да су добили и преко војске. Ја не могу да се сетим, али ми смо били увек у обавези ако војска од нас тражи било шта да ли су у питању криминалистичка средства, да ли су у питању радио уређаји или било шта друго, ми смо били дужни да дамо, не "Мртвом" на пример, конкретно који је руководио овом групом "Шакали" непосредно хоћу да кажем руководио, али ми смо били дужни да неком њиховом старешини дамо, уступимо 5, 10 радио станица, то се догађало, али углавном смо давали то активном саставу војске Југославије, тада војске Југославије иако су нам тражили, сигурно су могли да добију и преко нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете ако су нам тражили, то значи ако су тражили полиција то је онда на неком другом нивоу а не на Вашем лично те полиције где сте Ви радили?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Могли су они да траже то и од мене и од неког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, јесу ли дошли и тражили дај ми тих пет тих моторола и Ви дали, или Ви то причате овако теоријски?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не теоријски, знам сигурно да смо војсци давали радио станице, да ли смо давали активном саставу или овој јединици, не знам, али знам да сам сигурно дозвољавао кад из војне команде траже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте писали ону наредбу дај десет тих моторола?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: На реверс су узимали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: На реверс да, потписивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви сте то дали, је ли?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па давали, војсци све, војсци смо све давали, све што су тражили од нас ми смо морали да им дамо, једноставно смо морали да им дамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за ове радио станице не знате ко је дао?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не могу ја да се сетим тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли давао нешто, је ли нешто ту радио Карић можда па да је?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Било је радио станица, радио станице су користили и ОВК на истим фреквенцијама као што смо користили ми и војска, дакле, само окрене канал и може да комуницира и да слуша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли није било заштићених веза?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па било је скремблованих, тзв. скремблованих, али то већ нису могли да добију од нас, скрембловане смо могли неколико нас да добијемо, командант гарнизона, али мислим да 177. није имала скремблове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него ко само?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Имао сам ја као начелник СУП, имао је командант гарнизона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Јанковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миличко?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Миличко. Даље, имао је командир чете ПЈП и можда још неко из те командне структуре. Иначе, територијалци нису добијали од нас скрембловане, јер тешко је било

добити скрембловану радио везу јер нису дозвољавали једноставно из Министарства унутрашњих послова да их буде толико пуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је могуће да кажете да сте ви претпочињени војсци, а да можете да слушате шта они причају?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Знате како, претпочињеност подразумева да ми морамо извршити сва наређења која нареди виша команда војске и овде су биле команда оперативне команде из корпуса 7. падобранске бригаде, то су те оперативне јединице са ПП, то је једна, а ово друго је, то је активна војска, а ово друго је резервни састав, у ствари територијална јединица и полиција која је обављала неке задатке које сам набројао ту отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Безбедност саобраћаја?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Углавном то је било. И сад пазите, они су, то нема везе са радио уређајем. Радио уређаје су доносили из иностранства малтене исте мотороле које смо ми користили користили су и ОВК и сад окрене на пример 45. канал и ко је год у систему 45. канала слуша разговор, али колико су припадници ОВК псовали на тим радио везама кад комуницирамо итд. Зато су ти позивни знаци, као на пример што су "муње", вероватно и "шакали", не знам, то су међусобна распознавања, јер на радио уређајима се не може комуницирати по имену и презимену, јер то би било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте баш те опште ствари, није баш толико да не знамо.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Извините нисам мислио да не знате него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него Ви сте препознали те "Шакале" да ли они комуницирају са неким командантом или то?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Знате шта, они су комуницирали међусобно негде од 1 до 10, између 1 и 10, значи "Шакали 1, 2, 3" до 10. То је сигурно, значи "Шакал 1" знам да је био сигурно "Шакал 1" је био Минић Небојша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли сте му препознавали глас или како?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Знали смо, сви смо знали за "Шакал 1" ко је, мислим то је јасно било, имао је мало карактеристичан глас, кроз нос се могло осетити како он говори, имао је радио везу, радио уређај је имао и командант 177. Топлица и други не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Топлица који је био знак?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Само "Шакал".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само "Шакал"? А ови други?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: То је био од 1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим да ли знате ко је био 3, 4?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Нисам знао, не могу да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта је било са другим Албанцима, да ли су сви тада убијени из села Ћушка, цело село или не, са кућама шта је било?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Није цело село. Убијен је један број лица, ја претпостављам они су касније приказали, чуо сам једна цифра се помиње 41, 44, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То јесте тако фигурирају код нас овде.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ја имам сазнања да су нека лица од тих погинулих, погинули су у оружаном сукобима па су касније доношена и сахрањена ту, што на овај начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У оружаном сукобу који је био истог дана или касније или како? Касније?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Можда пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па су тела преношена. То не значи да ја хоћу да минимизирам злочин као злочин, него имао сам сазнања касније да су нека лица сахрањивана тамо где су лишена живота, па су накнадно доношена у место пребивалишта да се сахране и онда направе ту спомен плочу и онда прикажу свих 40 на пример итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то, сад није лепо што питам, али не знам на који други начин да Вас питам, која је то бројка отприлике тих који су донети и они који су убијени у том селу?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Мени су ово пренели бивши припадници полиције с Косова, Албанци, који не желе да открију ко су, јер се плаше за своје породице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше бивше колеге?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Али су бивше колеге и са којима сам ја одржавао контакте и дан-данас одржавам контакте са појединим људима који су часни, нису учествовали у тим операцијама, али они су ми говорили, једноставно говорили су ми немојте да се, није све тако као што се приказује, него се дешава и то. Сад ја не знам колико је то, колико је тих лица, али да стоје злочинци стоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта је било са осталим цивилима, да ли су остали ту, да ли су отишли за Албанију или на неко друго место са кућама, са имовином?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па један број лица је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тако нешто чули и одакле?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не, не, мени је јако познато да је један велики број лица са подручја општине Пећ и шире напустио територију Пећи и отишли су у разним правцима, неки су отишли у правцу Црне Горе, неки у правцу Албаније преко Призрена, а неки у правцу

Приштине и даље преко Скопља, Македоније. Ја о томе могу да причам колико год хоћете, али ако је то сад битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је везано за овај догађај?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ја не знам како су се они догодили ту, јер знате шта нису сви отишли, сви Албанци нису напустили Пећ, било је и оних који су остали у селима и било је чак и оних који су остали у граду. Оно што смо могли заштитити у граду заштитили смо, а они су углавном сами тражили да оду, да једноставно не буду ту, да на неки начин омогуће и НАТО авијацији да лако и безбрижно могу да бомбардују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а везано за овај догађај у селу Ћушка, да ли сте чули да су можда, да је дошло до неке паљевине, тако нама пише у оптужници да су неке куће упаљене, да су неки људи пробали неке цивиле да протерају за Албанију, па су се они после вратили и тако, да ли сте тако нешто чули?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не, да су палили куће нисам ја добио такве информације, ја само имам информацију да су, да је убијено више лица из ватреног оружја и да су у питању припадници ове групе "Шакали", мислим ту информацију имам, друго ништа. Знам да је било покретања неког становништва, али у Пећи је верујте свакодневно било окупљања, било је Срби и остали, значи неалбанци су окупљали, тражили су помоћ у погледу исхране итд., Роми и шта ја знам. Албанци са друге стране су се окупљали устаљено тих дана, неко тражи да оде, неко тражи, мислим једноставно није се знало, али нису то биле тада баш 14., на пример нису то биле огромне, огромна окупљања као што је било марта, крајем марта кад су организовано отишли и напустили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми да ли је тада, можда да ли имате сазнања да ли је неки светац тада и да ли се то слави у неким селима?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па светац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то могло за време бомбардовања да се тако прави?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Пазите, 13. маја тада се славио Дан безбедности полиције, 13. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим то није светац.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Јесте па добро, ја хоћу мало да повежем, ја знам да није светац наравно нисам неписмен. 14. не знам који је светац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или 13? Да ли су та села около правила неке као те сеоске светковине, то не знате?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми још само за команданта Топлицу, кажете да је он Вас откачио, просто то је Ваш израз овде када сте пробали да му кажете да се ту дешавају неке ствари?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не неке ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се дешавају отимања имовине, возила итд?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да, он је дошао код мене у канцеларију, ми смо лепо разговарали, али тај разговор се свео на, није резултирао ничим, једноставно ничим, ја сам покушао да му кажем да се доведе у ред што се може довести у погледу дисциплине, јер такво стање је било катастрофа у Пећи, блокира се робна кућа, носи се све и све за потребе војске или стан, уђе се у туђи стан и напише се за потребе војске итд. Нисам успео ништа да учиним, добро сам рекао, једноставно ме откачио, отишао без проблема, нисмо се свађали, али тако је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то није престало после тог вашег разговора?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ма није престало, у дужем периоду није престало, није престало. Зашто, зато што су се припадници ове јединице кретале често кроз град, на пример Брежаник, насеље Брежаник, у Брежанику није било скривених припадника ОВК, није било, али од чега се чисти терен онда, мисли 'ајде буквално да кажемо од кога се, од чега или од кога итд. 'Ајде насељена места тамо, то је океј, ту има постављена заседа, пресретање, онемогућавање спајања припадника ОВК са једном, једна група са другом све то стоји, али у граду ту где су били и безбедносни пунктови и интервентне патроле полиције кроз насељено место и једноставно ни грађана није било, чишћење терена не знам од кога и од чега. Но, ја наравно нисам могао нити сам имао право да се мешам у организацију војске. Ја само могу да кажем једну ствар. Ја никада нисам добио информацију као начелник СУП да је лишен живота неки припадник, наоружани припадник ОВК у неком оружаном сукобу, дакле, припадник који је пуцао на припаднике војске, односно припаднике 177., дакле, да је приликом одбијања непосредног напада од себе или од других истовремени противправни напад одбијен, то нисам чуо, али зато сам чуо ове догађаје које сам рекао, значи ненаоружани људи, цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми да ли сте можда виђали да се одузимају и возила?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да се одузимају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И возила од цивила?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ја нисам непосредно гледао моменат одузимања, сам чин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сам чин наравно?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Али се јасно зна, пише "за потребе војске цивилно возило", значи одузето је возило и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се скидају онда оне цивилне таблице?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па једно време се нису скидале, касније је скидано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је делио те за потребе војске?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Можда није ни делио нико, јер није то ишло системом мобилизације моторних возила, камиона итд., па тамо се води евиденција, него се једноставно дође, обије се возило, ниједно возило није имало кључ, једино ако су неког затекли на лицу места, одузели му кључ итд., ако је возило било остављено онда је било обијено и то се јасно видело да је то возило одузето и било је велики број возила и камиона итд. Ми смо у граду у Пећи полиција ми смо 70 лица лишили слободе због одузимања моторних возила, крађа, пљачке итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Припадника војске?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не, припадника војске ниједног нисмо лишили слободе, нисмо имали ми право, нисмо имали право, ми смо само достављали службене белешке које се односе на извршење тих сличних кривичних дела и то је остављено у полицијској управи Пећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно што сте рекли да сте видели нешто накнадно, је ли тако?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да, то су припадници полиције писали и то је достављено војној полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте то видели кад је та документација из Пећи архивирана, је ли тако?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ја сам то знао и тамо у Пећи јер сам читао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али накнадно, накнадно кажете да сте то видели да је сређена та архива СУП Пећ и да сте то видели овде да је у Крагујевцу?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Видео сам то овде у Крагујевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Крагујевцу?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да, видео сам да то постоји, да су то изнели и да је то тамо сложено. Ја даљу судбину о томе не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то би могли да тражимо од СУП Крагујевац, је ли тако, односно СУП Пећ који се налази у Крагујевцу?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Требало би да то постоји, надам се да није уништено, али ја сам видео очима својим да то постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми да ли Ви знате ту војну организацију, дакле, да ли је Топлица Миладиновић коме је био командант и да ли је неко био изнад њега?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да, њему је непосредни старешина био потпуковник Антић, активно војно лице и он је био њему непосредно, Топлица је био њему непосредно потчињен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Минић Небојша у односу са њима како им је био?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Минић Небојша је био потчињен Миладиновић Топлици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Топлици? А у самом граду фактичку власт над припадницима 177. ко је вршио Антић или Миладиновић?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па знате како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то фактички изгледало?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: У војсци постоји тај систем субординације, то знате сигурно и Миладиновић као командант он је дакле, непосредни старешина 177. бригаде, али је по тој вертикали одговоран потпуковнику Антићу, тад је Антић био потпуковник, не знам даље шта је било, али знам сигурно да је био одговоран Антићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кажу да се у тим ратним условима Миладиновић Топлица мало боље снашао, да је имао и ратно искуство и тако и да је био овако човек од ауторитета?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Вероватно да је тако, он има ратно искуство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако или није тако, не знате тачно?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па ја не знам тачно, ја са њим нисам комуницирао нити сам се довољно познавао раније, ја знам само да је био командант и сад ово што причам о ауторитету његовом ја могу само да претпостављам јер је био командант само и након рата је унапређен у чин официра, а Минић је добио чин водника и био је запослен у сталном радном односу у војсци као подофицир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Милић сад?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Минић Небојша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Минић Небојша?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је та група око Минића изгледала другачије од осталих припадника војске?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па видите, они у тој групи су били углавном стари ветерани, ратници, не сви, али један број њих да и онда су они изгледали супериорно самим тим у односу на остале, јер су сасвим добро наоружани пешадијским наоружањем и то је то. Иначе, су били као стари ратници, имали су ауторитет у тој јединици, тако у тим борбеним дејствима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Ви имате сазнања?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Сазнања сам имао да су о њима причали да су најспособнији, мислим у том смислу најспособнији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да знају да ратују, ето то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је за сад то што сте Ви имали да нам кажете, је ли?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па немам ништа овако, ако буде питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има сада питања, сада тужилац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имајући у виду чињеницу да је сведок доста детаљно исказивао своја сазнања о овим догађајима који је предмет суђења и то 05.03. и 29.04.2010. године, у том смислу уколико сведок остаје код ових изјава ја не бих имао много питања, па бих почео овако. У Вашој изјави од 05.03.2010. године Ви објашњавате однос између Топлице и његовог непосредног старешине за кога кажете да је Антић, па између осталог кажете да је потпуковник, дакле, који је био непосредни старешина овога Милорада Топлице, Топлице Миладиновића, да је био помало плашљив и често се сељакао из једног подрума у други по приватним кућама, а Топлици је дао овлашћење да он руководи практично резервним саставом. Да ли остајете код ове констатације, на основу чега базирате ову констатацију?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да одговорим одмах?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па видите тачно је да Антића нисам могао да нађем да бисмо комуницирали и да би се договарали јер процењивао сам да је најбоље и најпогодније да са Антићем се договорим о свему. Врло тешко сам га могао наћи у периоду бомбардовања. Он је био стално на тим измештеним командним местима у неким подрумима и тако даље и ја нисам знао где се налази, нити сам га могао добити на радио вези нити телефоном нити било на који други начин. А Миладиновић је факат водио 177. бригаду, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када кажете факат то значи дефакто и на терену?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да, дефакто, и дејуре и дефакто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, господине Влаховићу, тужиоче. Само моменат, господине Огњановићу да ли ми се чини или Ви заиста жваћете жваку? Молим Вас, изволите. Извините тужиоче што сам Вас прекинула у постављању питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сведок је одговорио на моју констатацију, дефакто и на терену ко је онда био главни.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Миладиновић, наравно он је био командант.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала вам. Да ли је полиција Пећ имала неке податке о припадницима ОВК у самом граду Пећи и околини Пећи, да ли сте имали неке спискове у то време припадника ОВК?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па видите процењивало се да је на територији општине Пећ било између 4 и 5 хиљада наоружаних припадника ОВК, било је спискова неких мањих, углавном су се односили на оне који су прво обучени у Тропоју и Бајрам Цурију и тако даље, али у граду они се нису смели крити у граду, једино на терену и у селима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, да ли сте Ви видели те спискове и да ли су се ти припадници налазили у селима у околини Пећи?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Припадници ОВК, налазили су се наравно у својим јединицама јер ОВК је успоставила командну структуру пре свега од бивших припадника ЈНА.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Према Вашим сазнањима да ли се позиција где су се налазили припадници ОВК, да ли је та позиција била у насељеном месту или на неком другом месту, односно где је била?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Припадници ОВК нису се крили у самом насељеном месту, они су увек држали неке положаје, заседе, фронтално би кренули, чак су се крили на пример у пшеници, те озиме усева, и одатле нападали на припаднике полиције или војске.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад бих имао неко само питање везано за тзв. полицијски режим и на овај дневни распоред рада, да ли је у то време било саобраћајне полиције и да ли је саобраћајна полиција била уврштена у овај дневни распоред рада и имала тај режим који су имали сви полицајци на територији града Пећи?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да, да, свака полицијска станица па и саобраћајна станица полиције имала је дневни распоред рада, значи тачно се знало и за полицију назови опште надлежности и за полицију, саобраћајну полицију, значи и једни и други су, тачно се знало где се ко налази. Она је наравно функционисала, али далеко другачије него у мирнодобским условима јер контрола и регулисање саобраћаја није више могло да значи ништа осим на безбедносним пунктовима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, јесу у околини Пећи постојали тзв. безбедносни пунктови баш што сте сад поменули?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да, да, безбедносни пунктови су постојали на свим улазно излазним путним правцима који воде ка граду и из града, магистралним дакле путним правцима и једно време је то полиција радила са оперативним радницима, криминалистичком полицијом, а касније је радила са припадницима резервног састава војске који су то, који су долазили, нису долазили и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, поменули сте ратни дневник који је у обавези да се води при 177. бригади.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: И у свакој бригади.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате персонално ко је водио тај ратни дневник, да ли Вам је то познато и одакле Вам је познато?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па ратни команданти воде лично тај дневник, мени је познато, не диктирају него лично, мени је тако познато што не значи да је могуће да и неко други то напише, али највероватније сам командант пише шта је планирао, шта је организовао, шта је извршио на терену.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Вашим изјавама од 05.03. и од 19. односно 29. априла Ви сте описали одређену улогу овде окривљеног Цветковић Звонимира, је ли остајете код те Ваше изјаве?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Остајем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Кажете данас да сте достављали неке информације органу војне безбедности при војсци Пећ?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Тако је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да се сетите коме сте персонално давали те информације рекосте да има 120 белешки, коме је то персонално упућивано, или је то упућивано као органу или персонално насловљено на неку личност?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Као органу, видите нисмо достављали, дакле аналитика и информатика СУП Пећ је достављала уз одговарајућу примопредају дакле потписивање од онога, од стране оног лица које прима службену белешку, дакле то је достављено војној безбедности у Пећи, њима као органу. И те копије тих службених белешки ја сам видео и овде у Крагујевцу, не овде него у Крагујевцу, да постоје тамо. Каква је судбина тих белешки ја не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате који је човек задужен био да прима те белешке да реагује по њима?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па мислим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Именом и презименом?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Био је извесни, да ли капетан Булатовић, безбедњак. Битно је ко је, извините небитно је ко је примио, та белешка је морала доћи до старешине војне безбедности, а тај старешина војне безбедности је требало да проследи то надлежном старешини.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поред ових извештаја које сте Ви достављали органу војне безбедности, да ли сте Ви у то време дакле у ратно време, у време бомбардовања писали још неке извештаје и коме сте писали извештаје?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па да, наравно ми смо достављали извештаје штабу МУП-а у Приштини и Министарству унутрашњих послова, то су периодични извештаји, периодични извештаји који су се односили на различите догађаје, било је ту пуно извештаја, али је било ту и не знам да ли конкретно нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Конкретно да ли сте у тим извештајима приказивали понашање припадника ових јединица «Шакали» и других припадника Војске Југославије?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да, достављани су ти извештаји.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја мислим да ми у списима имамо неке такве извештаје, ако дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја покушавам сада да видим овде да ли је то код мене, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Конкретно имам ја овдје један документ овде који носи, који је на страници 2502/307 списка зове се информација о негативним понашањима припадника Војске Југославије на терену, питање моје гласи према сведоку да ли сте Ви сачинили овакву информацију?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Такву информацију сам ја можда потписао, али моји потчињени, служба, одговарајућа служба на основу комплетног материјала дакле белешки, информација и свега онога што је одрађено она је прослеђивана штабу МУП-а, али сигурно да је тачна информација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте да предочимо то, само овде преко документ камере ћемо да ставимо. Је ли Ви господине Радивојевићу то имате, немате или је неки проблем.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице због онога што је ушло у записник, назива «Шакали», јер ја читаво време се буним против тога, то што тужилац назива њих «Шакали» то је изјава за камере. Значи ово овде не постоји «Шакали» у овоме овде и због тога Ви њега опомените молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сада да опоменем?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Тужιοца. Јер је тужилац рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чекајте прво да видимо доказ.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Тужилац је рекао да су, да је сведок потписао ово као «Шакали».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево да прво видимо доказ.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Рекли сте, погледајте тужиоче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, само искључите микрофон због ове микрофоније. Да ли може режија да нам сада прикаже документ камеру на мониторе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видимо сада да ли може. Да видимо да ли може сада или ћемо онда морати то да после паузе или нешто да. Значи тужиоче сада приказујемо. Господине Радивојевићу, тужиоче.

Сада приказујемо као.

Је ли тако, Ваше питање?

Информацију о негативним понашањима припадника Војске Југославије на терену од 30. априла 1999. године.

Је ли тако?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако се зове извештај, негативна понашања припадника Војске Југославије на терену, тако гласи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада поводом овога документа који приказујемо преко документ камере.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Очекујем од сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок да се изјасни је ли тако да ли вам је познато ово, да ли сте Ви сачинили, потписали?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ја сам проследио ову информацију Штабу МУП-а у Приштини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи сада да прикажемо и следећу страну.

Овај документ се иначе налази у списима, сви браниоци имају и оптужени исто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли било неке реакције поводом оваквог једног извештаја?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од стране оних којима је упућен?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Није нико реаговао ништа, ја сам реаговао пар пута али сви су се из МУП-а ограђивали, претпочињени смо и крај приче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овај поднаслов негативно понашање припадника војске на другом терену у ОУП Клина, јесте ви покривали и ОУП Клину?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: ОУП Клина, Исток.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ОУП Исток је ли тако?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећаш, добро то би било то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е само да то евидентирамо да је приказано, добро, да покажемо ко је потписао на последњој страни. Јесте то Ви потписали, то сте Ви потписали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Окрените следећу страну списка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте само тужиоче прво да констатујемо да смо ово приказали преко документ камере. Тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле да констатујемо да смо ово приказали преко документ камере.

Констатује се да је преко документ камере приказан извештај о негативним понашањима припадника Војске Југославије на терену, па сведок потврђује да га је он потписао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И коначно оно што вас је питао господин Радивојевић, да ли се ту у овом извештају било где спомиње назив овај «Шакали»?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: У овом извештају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па не могу да се сетим сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: То је сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте викати господине Радивојевићу не можете уопште тако да причате, немојте устајати молим Вас, значи само Вам кажем питаћу сведока, само седите. Значи да ли се Ви сећате или се не сећате, хоћете да погледате бранилац каже да ту нема тог назива.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па могуће је да није, јер моја служба је то обрађивала догађај по догађај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: И вероватно није написала «Шакали», али шта је спорно рећи «Шакали», јер они су били добили тај назив по радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су добили, то сам хтела да Вас питам, када?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Негде крајем априла отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крајем априла, ово је од 30. априла.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па добро. То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, још неко питање за овај извештај? Господине Радивојевићу, чекајте да господин Радивојевић пита и да разјасни још нешто у вези овога.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Још једно питање за сведока у вези овога. Обзиром да се у овоме извештају који је потписао господин не спомињу «Шакали», одакле му накнадно после 10 година име «Шакали»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћете питати после, ја сам мислила нешто сада из овога баш да се сведок.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Па из овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо питати после.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: То је из овога судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте сада да тужилац заврши. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Постоји још један документ, на страни 2517/307 то је писмо Штабу МУП-а Приштина, а испод тога насловљено на Тому Благојевића, где каже «у прилогу акта достављамо вам кривичне пријаве

против непознатих извршилаца где постоји сумња да су извршиоци припадници Војске Југославије».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да и то ставимо на документ камеру.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Документ је од 17.05.1999. године, и исто питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ово тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је то.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да, да, то је достављено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте исто Ви потписали.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ја сам потписао, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Констатоваћемо још ово приказано, па ће тужилац да Вас пита.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поред ова два извештаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте само да ово констатујемо.

Констатује се да је преко документ камере приказан и извештај достављен Штабу команде који је такође сведок потписао, па се затим налаже режији да врати слику суднице на монитор.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господине Влаховићу видели сте ова два документа, да ли сте још неке документе типа информације и тако нешто потписали везано за кривична дела учињена на штету било Албанаца, било Срба на подручју СУП-а Пећ у времену рата?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Пазите сва кривична дела која су се догодила без обзира да ли су извршена од стране непознатог или познатог извршиоца, ми смо о томе извештавали МУП, Штаб МУП-а и МУП, значи и једно и друго. Сад ја не могу конкретно да се изјасним у вези чега, али практично све што смо сазнали ми смо информисали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И то се налази у?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: То би требало да се налази у Полицијској управи Пећ у Крагујевцу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли хоћете сада да наставимо са питањима бранилаца или хоћете да направимо паузу. Паузу, добро.

За овим суд одређује паузу ради одмора у трајању од 15 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи видимо се у 16,15.

Седите молим Вас, позовите сведока.

Настављено након паузе ради одмора у 16,28.

НАСТАВАК САСЛУШАЊА СВЕДОКА БОРИСЛАВА ВЛАХОВИЋА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите седите да наставимо. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам завршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте завршили са питањима? Добро. Одбрана изволите. Господин Петронијевић, изволите. Добро, изволите господине Перовићу.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: (Бранилац оптужених Видоја и Вељка Корићанина) Сведок се у истрази изјаснио у погледу Корићана, само бих поставио питање да ли он остаје при ономе о погледу учешћа, ако дозвољавате предочићу сведоку шта је рекао сведоку сада, ја сам, да, каже на питање истражног судије «rekli ste овде да за неке људе знате да су били, а за неке тврдите да нису, ајде да видимо за кога кажете да нису били и да ли знате да они уопште нису били у 177. рекли сте за браћу», то је питање које је истражни судија Вама поставио, а Ви одговарате «да тачно, браћа Корићанин, да за браћу Корићанин», да ли остајете при томе да ви имате сазнање, односно да су уопште Ваша сазнања везана за 14. мај да браћа Корићани нису учествовали?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ја остајем при тој изјави.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Добро, хвала. Моје следеће питање је везано ако бих могао ове доказе који су мало пре изведени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оба ова.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Да, не само овај, то је спојено је хефталицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ово што је тужилац предочавао, је ли то?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да. Хвала тужиоче. Имао бих питање с обзиром да је био начелник, да ли се сви извештаји или информације које би у то време сачињавао Секретеријат унутрашњих послова у Пећи, морао завести и морао постојати деловодни број у вези ове информације?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Наравно да сваки извештај мора да се заведе и да се проследи даље. Ако је било тих услова, а мислим да је било, нема разлога да није заведено.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Ја бих судском већу предочио верујем да је судско веће то уочило да ова информација на више страница која садржи да нема заведени деловодни број, то је информација од 30. априла 1999. године. Значи на првој страници, то је под бројем 2501/307, то је број папира у списима садржи деловодни број од 20.05.2010. године и он је као први прихефтан уз информацију која у себи садржи датум а то је 30. април 1999. године која не садржи деловодни број, што по мишљењу одбране.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: То је копија само.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Па и копија, ове обе копије садрже, али ова копија не садржи, то је до стране 2516, значи од странице 2502 до 2516 која чини једну целину, то је та информација Штабу МУП-а Приштина о

негативним понашањима припадника Војске Југославије на терену, не садржи деловодни број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то је као Ваша примедба.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сведок се изјаснио.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: И да садржи само следећи, значи јасно се види да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте понављати то сте већ рекли.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Добро. То је што се тиче овог доказа који је изведен. Имам питање, сведок се изјаснио у истрази и данас је поновио, е сада да би мало то појаснили с обзиром да сте Ви одобрили то ја сам дужан да поштујем, у вези Обрадовић Зорана, Ви сте то на крају напоменули као констатацију, али сада да се само сведок ако би се изјаснио да ли је он видео, ево овде стоји мало каже ако могу цитирати ово из истраге, каже на питање заменика тужиоца »поменули сте Обрадовића као припадника Шакала», Ви одговарате «да, Обрадовић Зоран је такође један од оних ко је учествовао негде вани на кратко на ратишту, али је рекао сам пре извршен један злочин, стравичан злочин када је убио девојчицу од 9 година, он се са њима кретао и он је увек био са њима, значи у групи «Шакали», е сада мене занима да ли је сведок видео да је Зоран Обрадовић убио девојчицу или нама овде преноси своје памћење, односно у кривичној пријави коју подноси јасно око тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је разјашњено браниоче не може сто пута да се изјашњава, рекао је да је то кривична пријава која је поднета.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Е добро, немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Петронијевићу хоћете Ви? Не. Добро. Господо браниоци да ли неко још има питања? Изволите.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Одакле сведоку сазнање да се ова група назива баш «Шакали»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Па није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је да је то њихова позивна веза коју су користили.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Да ли је Поповић Срећко имао неки број као «Шакал», да ли му је то познато?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је користио?

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Да ли га је користио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли користио Поповић Срећко моторолу?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Знате шта ја сам рекао само за команданта и за овог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небојшу Минића?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Небојшу Минића, Мртви. Они су се чули «Шакал» и «Шакал 1» ко је био «Шакал 2», 3 и даље ја не знам, у суштини ја не знам да ли је Срећко Поповић користио радио уређај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: А да ви можете рећи ко је био «Шакал 3»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не зна, не зна, не зна.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати, то смо већ рекли.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Можемо да констатујемо да Поповић Срећко није имао никакав број «Шакал».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да констатујете него постављајте питања.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Дакле, да ли је њему познато да ли је Поповић Срећко имао број?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се то, немојте стално једно исто.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Ја не питам сугестивно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Није питање сугестивно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али је мислим већ оно поновљено десети пут.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Сведок је рекао да је Срећко Поповић био регрутован, био је члан полиције, резервног састава полиције, да ли је као такав остао до краја рата, до краја као члан резервног састава полиције? До краја бомбардовања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја не знам шта питате, он није то рекао.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Поповић Срећко је био члан резервног састава полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Ви знате где је био Поповић Срећко?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Поповић Срећко је био, ја сам то и рекао, био је у резервни састав полиције 1998. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Након престанка даљих потреба за његово ангажовање и ангажовање ове целе групе он је демобилисан и онда је ангажован 1999. године у 177. бригаду, какав је он тамо био то ја сад не могу да објашњавам.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Одакле сведок зна да је он тамо ангажован у 177. бригаду, одакле му то сазнање?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Како не би знао, наравно да знам јер знам да је сасвим јасно знам да је био у тој јединици, био је у униформи, био је са њима стално, био је често у друштву са Минићем и у униформи наоружан и тако даље, то сви знају.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Одакле знате да је био баш у тој војној јединици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па каже био је са њим у друштву.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Не значи друштво и да је члан те јединице?
СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: 177. бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било тамо још неке јединице да Вас питам?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Шта је било, 177. бригада то је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Друга ствар активна војска, ја нисам помињао активну војску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте причали о томе.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Говорим о резервном саставу.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Сведок је рекао да је на подручју општине Пећи било регрутовано по процени полиције преко 5 хиљада припадника терористичке ОВК, да ли то, ето једно питање које баш није за конкретно неки догађај, да ли је село Ћушка било специфично по броју регрутованих, да ли о томе има сазнања те да ли су та лица припадници ОВК непосредно пре рата и у току рата вршили злочине, има ли нека, да наводи пар случајева убистава полиције, војника, цивила и тако даље на подручју Пећи и селима око Пећи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Борковићу право изненађење да одбрана уводи контекст у овакве предмете ове врсте.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Па да вам кажем судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми ко је био, је ли Ви знате ко је Албанац родом из села Ћушка који је овако познат у јавности?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па позната је та породица Чеку, мислим они су познати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте знали то у то доба?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Рекли сте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то доба да ли сте то знали?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па нисам знао да је он баш одатле али сам чуо да се касније коментарише како је његов отац, овог Чекуа команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније сте сазнали?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да, ништа, касније сам сазнао да, нисам знао пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тад шта сте рекли за ове ОВК?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: За ОВК сам рекао ја не да је преко 5 хиљада, него да је између 4 и 5 хиљада било на подручју општине Пећ, али то не подразумева да је то само у Ћушки било, него то су од Барана, значи Челопек и Крушевац, велика је то територија и они су баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то мештани или су то људи са стране?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Мештани, мештани, углавном мештани и након наоружавања опремања, обуке коју су вршили у Тропој и Бајрам Цури у Албанији они су организовали своје формације, командну

структуру и кренули су фронтално на нападе на полицију, тачно је да је убијен већи број и полицајаца, грађана, цивила који су се кретали комуникацијама, нарочито на релацији Пећ – Приштина из заседе на подмукао начин, пуцали су и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То причате пре бомбардовања?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: То је било и пре и после, значи све док је трајао рат, увек је тога било и они су у дужем периоду припадници ОВК ту нема ништа спорно, у дужем периоду су нападали пре свега полицију, полицијска одељења, објекте, цивиле, на крају и припаднике војске, али углавном објекти напада су били дакле припадници полиције, објекти полиције и цивили, обични пролазници, грађани у селима и тако даље. То су радили, то је чињеница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да прекидате.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Питам, дакле да ли је село Ћушка по сазнању полиције било специфично место одакле се регрутовало највише припадника терористичке ОВК?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Је ли то питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од информације?

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Да.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Пазите, ја не могу са сигурношћу да кажем да је Ћушка дала највећи број припадника ОВК. Ја могу са сигурношћу да кажем да је Јабланица, Глођане, Баране да су дали тај други део, друга села где им је био тако рећи гнездо, кампови за обуку итд. да је ту далеко већи број припадника ОВК у односу на Ћушку. Ћушка има традицију да је ту била 1945. – 1944. велика балистичка организација, ако на то мислите Ћушка је предњачила, али у последње време, дакле у овом рату онда је то Баране и овај део други према Дечанима и Ћаковици.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Остали браниоци?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Бранилац оптуженог Миладиновић Топлице адв.Горан Петронијевић, дозвољавате непосредно судија? Хвала. Господине Влаховићу, говорили сте и сада а и у истрази о том Вашем сусрету са Миладиновић Топлицом, ту се нешто термилошки не слаже односно датум, извињавам се, па ћемо да видимо, односно по терминима се не слаже, не термилошки, па ћемо касније да видимо и око тога да рашчистимо. Можете ли да ми опишете како је изгледао Миладиновић Топлица?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Је ли Ви то доводите у питање да ми нисмо уопште контактирали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он не зна.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Питам да ли сте. Ја Вас питам како је изгледао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, хоће да пита, како каже бранилац Петронијевић «уредне спољашности».

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Био је у униформи шареној, значи маскирној, зеленој маскирној униформи, чин нисам видео. Треба ли висина нешто отприлике?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Тако, тако, неке телесне карактеристике које сте Ви запазили.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Можда, ја не могу да се сетим 11 година је прошло али.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Боја очију, косе.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: То не могу да се сетим тога свега али био је кратко потшишан наравно, ту негде 175 можда сантиметара висине, не могу тачно детаље да Вам кажем, заборавио сам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли бисте могли да га препознате сад?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па не верујем.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Па зашто не бисте могли?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па не знам, за 11 година не знам ни да ли био он мене препознао. Ја нисам био ћелав, а сад јесам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Па добро, то није баш толико карактеристично.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Јесте, јесте, ја и Ви се знамо добро.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја Вас препознајем.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: И ја Вас знам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле то није спорно, је ли тако?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја само питам да ли бисте могли сад да га препознате?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па не могу да се сетим, можда бих га познао, а можда не бих, јер ја са њим, треба да имате то у виду, ја с њим никада раније нисам контактирао, значи то је једини сусрет између мене и њега и на основу тог једног сусрета сада ја са сигурношћу не могу да тврдим да бих га познао. Ја ово све што сам рекао ја нисам причао о њему да сам га виђао, да ово и оно, оно што сам рекао то је то.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро. Кажите ми сад Ви сте данас поновили неке термине вашег тог састанка када сте га Ви позвали кажете и он је дошао код Вас у канцеларију Вашу.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Данас сте то рекли да је у питању ако сам добро записао, а јесам, 28. или 29.03.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па тако, чини ми се да је то то време. Нисам водио дневник и нисам сигуран.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: На моје питање у истрази, пред истражним судијом, изјавили сте да је то било пре почетка бомбардовања.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ја могу да Вам кажем да је било пре потчињавања, то сам сигуран, а ово пре бомбардовања не знам можда и није.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Можете ли да.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ја сам се и тад изјаснио да нисам сигуран.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Можете ли да се сетите шта се 26. и 27. догађало у Пећи?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па мислим да је било прво бомбардовање ако се не сећам, нисам сигуран.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Знате ли кад је тачно почело бомбардовање?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Знам да је прво бомбардовање било у реону Белог Поља изнад Пећи.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не говорим о бомбардовању самог реона Пећи, него кад је почело бомбардовање, дакле бомбардовање СРЈ?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Требало би да је 23. ја не могу тачно да, али требало би да је 23.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Можете ли у односу на тај датум да одредите ваш сусрет о коме Ви говорите?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па кажем 7-8 дана после тога, оријентација крајем марта.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Крајем марта?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Односно, тако крајем марта баш.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро. На моје питање сте одговорили да је то било пре почетка бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже пре потчињавања тако да.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Пре потчињавања сигурно то знам, али сад не могу овај детаљ да се сетим и не знам колико је битан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, немојте три пута исто да одговарате.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Битно је јако због тога што неке ствари неке околности су јако значајне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћете рећи само страницу где је то рекао.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Пронађите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре потчињавања.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Пронађите господине тужиоцу у исказу окривљеног, односно сведока, мислим да је на страници 25 али не замерите ако није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ћемо да пронађемо.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: На средини.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 25?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, на питање браниоца.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја обично прочитам цео исказ тако да не памтим странице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте разговарати са тужиоцем.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Извињавам се судија.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Осми ред на страници 25.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Је ли страна 25? Ето и то сам запамтио. Значи да сам пажљиво читао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само наставите с питањима.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја сам разумео да тужилац има примедби судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само Ви наставите с питањима.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У реду, извињавам се, ја чекам да тужилац изнесе примедбу или каже да нема примедби па да наставим. Хвала. Захваљујем. Дакле ова чињеница коју сам Вам мало час изнео господине Влаховићу је тачна. Ви сте тада одговорили на моје питање да је то било пре почетка бомбардовања.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: И сад мислим да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати молим вас више, значи једном сте одговорили и не можете више одговарати, не знам ово није ни питање, ово само бранилац Петронијевић прича и сада то је увод за следеће питање.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, ја сам питање поставио и образлажем питање, немојте ме молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, прекидати. Изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле ја сам господину Влаховићу предочио да је у свом исказу пред истражним судијом рекао на моје питање одговорио да је то било пре почетка бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А данас је изнео да је то било 28.-29.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Прихватам да је тешко сетити се датума поготово после оволике дистанце итд. Предочавам ово што је на страни 25 и сада вам кажем да ли сада можете да се определите да ли је то било пре почетка бомбардовања или како кажете 7-8 дана након тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам то одбијам јер је рекао да је то свакако било пре потчињавања.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: То да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте више.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, ја ћу предочити онда ово што је одговорено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ћете да предочавате поново?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Део исказа сведока са стране 25.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто му то предочавате? Он је човек рекао.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Па зато што је другачије тада исказао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, али већ сте га питали и одмах је на почетку рекао без читања, без цитирања, у ствари тад сте цитирали и питање. Ајде даље молим Вас.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, ја сад морам да питам оно што ЗКП обавезује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А то је да питам шта је тачно то што је изјавио пред истражним судијом или ово што сад изјављује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао у сваком случају пре потчињавања.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, ја Вас молим, ја њега питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али он је то већ одговорио.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Па ово би сте чак и Ви требали да урадите али ево ја ћу да урадим, није никакав проблем. Дакле шта је тачно ово што је изјавио на страни 25 транскрипта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петронијевићу немојте расправљати са мном, видећете транскрипт да је он рекао да не зна шта је тачно.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, Ви мени ускраћујете питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, зато што га понављате неколико пута.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ево ја поново понављам Ви ми ускратите званично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, ја ускраћујем.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја тражим одлуку већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево одмах ћемо да одлучимо.

Констатује се да председник већа искључује микрофон па се веће повлачи удаљено од овог стола за којим седи, ради одлучивања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбило Вам је веће.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ одговор на ово питање.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро, захваљујем судија. Господине Влаховићу, да ли сте знали још неког официра из 177-ог одреда?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Из резервног састава нисам знао, осим потпуковника Антића али он наравно да је виша команда.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли знали још ког официра сем потпуковника Антића из команде Штаба територијалне одбране?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Знао сам из војне безбедности капетана Булатовића.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сем њега?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не знам, не сећам се.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Никога више?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па не сећам се.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте знали потпуковника Гојковића?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Више сам чуо за њега него што сам га знао.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте по том чувењу добили информацију које је он послове и задатке обављао у том периоду?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле не знате шта је радио?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па не знам, не знам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро. Ви сте у оној својој информацији у оној без деловодног броја за коју сте објаснили како је до тога дошло, објашњавали инциденте односно понашање припадника резервног састава војске Југославије на терену и у оним поглављима имате у више наврата на различитим теренима које покрива Пећ, је ли тако? Помиње се Исток, помиње се Клина, помиње се, је ли тако? И они су одвојени.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли знате да ли је још која јединица резервног састава се налазила на територији Пећи, сем 177. Ви кажете бригаде, а имаћу питање и на ту тему.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Кад је у питању резервни састав доминирала је 177. бригада, ја друге јединице територијалце нисам познавао осим активне војске. Била је 7. падобранска.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Говорим о резервном саставу одмах да се ограничимо да не би губили ни Ви ни суд време.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Рекао сам. Изјаснио сам се.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле, Ви тврдите да ни једна друга јединица није била?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не тврдим него нисам имао комуникацију са другим уопште.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кад кажете 177. бригада која је то формација, које јачине?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако знате.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Пазите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажете бригада, из чега је она састављена, којих нижих организационих јединица и које је бројно стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли ово нешто, мислим, од кључног.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ово је из војне терминологије судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, мислим од кључног значаја.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Врло кључног значаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За одбрану оптуженог Миладиновић Топлице, због чега.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Тако је, тако је судија, верујте, ево видећете сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је увод.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па очигледно је да, ја ћу обрнуто окренути. Одељења су имали водове, чете. Да ли су имали батаљоне не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте, Ви кажете знам, не знам, оно што знате то причате, а оно што не знате немојте да претпостављате.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ја комплетну војну структуру посебно кад је у питању војно територијална организација не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда немојте одговарати ако не знате.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ви употребљавате све време термин «177. бригада».

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Тако је.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте можда спремни да прихватите да се ради о 177. одреду, а не бригади?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не. Ја знам да је била 177. бригада војно територијалног округа.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У реду, то је Ваше мишљење. Идемо даље.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: То је тако постојало код нас свих у полицији.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Знате ли шта значи скраћеница ВТО?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али неважно, неважно. Зашто је то важно шта овај сведок зна?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Раније је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте господине Влаховићу, да ми бранилац Петронијевић заиста да ми објасни.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па не знам шта значи судија.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, ако Вама објасним сугерисаћу сведоку шта да одговори или не одговори. Ја Вас молим ако дозвољавате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како шта ћете да сугеришете.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле, не питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па неће то, човек зна или не зна.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: О било каквој другој терминологији већ о терминологији која је везана искључиво за организацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он зна или не зна шта то значи, али Ви морате прво мени да кажете зашто је то важно.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Питам, питам да ли зна шта значи ВТО? Због материјалних доказа у списима где стоји испред назива јединице «177. ВТО».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Питам шта је ВТО?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то, да ли Ви знате? А зашто је важно да ли то овај сведок.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја не знам зашто је то толико проблематично, судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто је то важно да ли то овај сведок зна?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Па због тога што није бригада него одред, за бога милога. Сад морам ја да одговорим да би рекао зашто постављам питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а зашто је важно да ли то овај сведок зна, то ми одговорите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Па јако је битно зато што говори бригада све време. Бригада је виши организациони ниво судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ми уопште њега не питамо, мислим каква је била организација војске у то време господине Петронијевићу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, хоћете ли Ви мени да дозволите да наставим питања или да Вам одговорим све шта ја имам да одговорим да би Ви и сведок знали зашто постављам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде наставите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја не знам зашто је то проблем стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али после онолико исцрпних испитивања у истрази.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ви мене терате да ја будем сугестиван, а ја то не могу да верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни случајно, ни случајно нећете бити али ви то нећете бити.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А ја сад морам свако питање да образложим да би Ви дозволили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви то нећете бити. Изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ето тако. Ево сад ћете видети зашто то питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Могу? Хвала Вам. Господине Влаховићу да ли сте чули за ВТО Ђаковица? Или војно-територијални одред Ђаковица.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Јесам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: За његово постојање.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Јесам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте чули за ВТО Исток или војно овај, војно – територијални одред Исток?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: То је била раније војно-територијални одсек.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја Вас питам о одредима, о одредима који су формирани од стране, из састава резервног састава након мобилизације.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ја нисам дужан да знам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Па добро, ја Вас питам само.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Једноставно не знам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро. Да ли сте чули за ВТО Клина? Дакле, све на подручју Пећи.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па добро, да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И ВТО 177 Пећ. И ови претходни су имали овај, нумеричке ознаке али их ја на жалост не знам, нити мој клијент. Сад Вас питам да ли остајете при томе да се ради о бригади или о одреду.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Код нас је, ради се дакле о истим људима.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Није спорно.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Молим Вас да завршим. О истим догађајима, а сад да ли се то зове 177 одред или бригада, ми смо користили термин у полицији, сви смо знали за 177 бригаду.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дозвољавам да је такав термин коришћен.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па коришћен тај термин.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Никакав проблем није. Али је бригада виши организациони састав од свих одреда.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: То ми је јасно, не знам значај тога.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: По питању криминала, да ли сте и када сарађивали са војним властима у току док сте били начелник СУП-а?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Наравно да јесам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте пре рата сарађивали са војним органима?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Јесам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Који су то војни органи специјални војни органи или специјалистички војни органи из састава војске било у

мирнодопским или у војним условима са којима сте сарађивали по питању криминала.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: По питању криминала са војском смо углавном сарађивали када су у питању извршиоци кривичних дела припадници војске.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јасно. То сте Ви објаснили и око Вашег упозоравања, писања депеше и тако даље и тако даље.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: То је основа била око сарадње.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја Вас питам ко је то, конкретно који орган из војске?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Требало би да буде војна полиција.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Или? Има ли још неки орган који се бави.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Војна безбедност.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Војна безбедност то Вас питам.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: То сам и рекао.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ко је био начелник војне безбедности у том тренутку у Пећи?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Нисам сигуран, али Булатовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је то капетан Булатовић или неко други?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: То је тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте са њим контактирали у току рата?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Телефоном једном можда али углавном кореспонденција је ишла писмено.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте са њим контактирали по овом проблему о коме говорите као.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Контактирао је мој начелник одељења за сузбијање криминалитета.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јел сте чули шта сам хтео да Вас питам?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Молим?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Нисте ни чули шта сам хтео да Вас питам, одговорили сте. Да ли сте у периоду од састанка о коме говорите са Топлицом контактирали са војним безбдносним органима по том питању.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ко је то контактирао конкретно?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Булатовић, ја сам га задужио да контактира са Булатовићем такође презимењаком.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле, ради се о двојици људи, један из полиције, један из војске.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Тако је. И они су често контактирали.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И какав је резултат њихових контаката?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па није било ничег, видљивих мера да је нешто предузето, апсолутно ништа. Нико није ништа одговарао.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Иако су они више пута контактирали?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И Ви сте обавештени од?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Они су добијали писмене извештаје од нас.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То сте рекли.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Без обзира на усмено контактирање, они су добијали службену белешку по којој су требали да предузму мере, нису. То је суштина.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То сам разумео. Ја Вас питам о личним контактима.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: О личним контактима мање-више.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли знате организационо колико је мањих организационих јединица, ја ћу овде бити сугестиван рећи ћу чета 177 ВТО одред Пећ имао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се као неважно. Немојте да одговорите то је неважно. Да ли овај сведок то зна.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли знате где су све били размештени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко чете или одреди?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: По јединицама не знам, али знам да су сва околна села они контролисали. Мислим то ми је битније него.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли су имали неке задатке? Да ли су обављали неке активности у граду?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: У граду углавном ово што сам рекао пре, то по мени такозвано чишћење терена.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У граду?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: У граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објашњавао је мало пре.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Је ли полиција обезбеђивала неке стратешке објекте у време рата? Не говорим о СУП-у, о суду и затвору већ о неким другим стратешким објектима, Ви знате шта су стратешки објекти.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Знам, ако мислите на, полиција је обезбеђивала практично све објекте од друштвеног значаја али не знам на који објекат конкретно мислите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ево ја ћу Вам набројати а Ви реците ако знате ко је обезбеђивао. Ко је обезбеђивао водовод?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Војска.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ко је обезбеђивао болницу у ширем прстену?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Полиција а у ширем прстену и једни и други.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ко је обезбеђивао, односно чувао католичку цркву, односно катедралу?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Требало би да је војска.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ко је обезбеђивао пекару?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: И војска и полиција, полиција патролно, а ови су као станица војска.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја ћу Вам сад набројати нека имена и чинове, па ми реците да ли знате те особе и састав овог одреда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми објасните зашто је то важно?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, јако је важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Зато што хоћу да питам једно питање које би, ако бих сад поставио онда не бих могао да питам још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи желите да питате нешто даље, ако сведок каже да познаје, односно не познаје?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ако зна, зна, нема ништа, не разумем зашто имате толико предрасуда, не знам због чега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја, далеко било. Изволите.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хвала. Знате ли ко је капетан прве класе Љумовић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Читајте само, он ће Вас прекинути.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Љумовић, капетан прве класе?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Само сам чуо за њега.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Капетан Поповић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, само одговорите ако неког познајете.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Поручник Перић?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Потпоручник Ђекић.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Капетан Влаховић презимењак Ваш?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Потпоручник Кићовић?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: То су све резервне војне старешине.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Поручник Кенић, то су све људи са подручја Пећи.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Небитно, па замислите да ја знам све у Пећи.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Капетан Дашић?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Капетан прве класе Петрушић?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не, само знам Радевића некога ако је на списку.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Поручник Ђурић итд?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не знам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли знате ко је био задужен за мобилизацију 177. одреда?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не знам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли знате ко је био задужен за снабдевање, логистику и материјално-техничко обезбеђење резервног састава војске Југославије?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Баш ме то уопште није интересовало.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Нисте имали никаквог контакта с њима?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не, ја не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Па помињали сте радио станице, зато сам хтео да Вас питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је како су давали те радио станице.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ја сам рекао како то иде, како је ишло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Топлица од Вас конкретно тражио икада икакво материјално техничко средство?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Од мене не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је неко по његовом наређењу изричито или на било који други начин од Вас тражио било које материјално-техничко средство?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ви сте овде устврдили да је војска, како Ви кажете, односно територијални одред имао мотороле?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ручне радио уређаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте питање господине Влаховићу.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То је то судија, слажем се, то је другачији начин за моторолу. Моторола је популарни назив, а стручни назив је ручни радио уређај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је питање?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: ЕВЕРУ, је ли тако?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: То је исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Влаховићу, значи Ви сад одговарате на питање.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је то по Вашим сазнањима војска имала од почетка бомбардовања, од почетка формирања одреда или евентуално касније?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да ли су имали пре мени није познато, знам само да је командант гарнизона од нас тражио, то сигурно знам, тражио неке ручне радио уређаје, и да смо му то уступили.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Командант гарнизона је био?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Миличко Јанковић.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је то резервни или редовни официр?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Молим Вас ако знате уопште командовање и руковођење знате да је активно војно лице, требало би да знате.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је тај гарнизон којим је он командовао из редовног или резервног састава?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Из активног састава војске.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Активног састава? Немојте да се љутите морам тако да Вас питам јер многи не знају, ја знам да Ви то знате.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: А иначе војно-територијални орган није имао пре тога радио уређаје, ја мислим да није пошто није активни састав имао, онда се са сигурношћу пре тога није имао, касније су се обезбедили, на који начин не знам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли су Вам познате ознаке "РУП 12", "РУП 22", "РУП 33"?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Колико се сећам то су биле ознаке војске, да из војске, чуо сам, то сам чуо на радио уређајима, ја сам лично чуо и знам да су то позивни знаци у оквиру неке војне јединице.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: "РУП 12", "РУП 22", "РУП 33"? Добро. Рекли сте да је обавештен истражни судија и окружни тужилац о догађају у Ћушкој. Ко их је обавестио?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Криминалистичка полиција.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је то учинила писмено, усмено, телефоном?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па углавном тада су ишли лично.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Лично су ишли?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ишли су лично, јер о сваком догађају нарочито о таквим последицама окружни тужилац и истражни судија су морали бити обавештени, без обзира ко ће извршити увиђај на лицу места.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Можете ли да се сетите ко је био Окружни тужилац, а ко истражни судија у том тренутку?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Окружни тужилац је био Поповић Миладин, а истражни судија је био Веско Чађеновић.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И њих двојица су обавештени о томе?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Обавештени су, морали су бити обавештени.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро. Какав је однос војске и полиције био након пре потчињавања који сте данас споменули?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Углавном службени однос.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Мислио сам на координацију, односно на субординацију?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: На субординацију, сад овако то је било више команди, постојала је оперативна војска којом је командовао корпус Приштине и 7. падобранска бригада и 125. бригада у Косовској Митровици. Та субординација је ишла у односу на ПЈП, дакле, ПЈП је садејствовала у извршавању одређених борбених задатака са припадницима војске.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Које сте Ви конкретно били подређени под војске, након претпочињавања?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Пазите, ја сам цивилно лице у служби.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажете полиција је претпочињена војсци?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Полиција је претпочињена војсци униформисаних састава.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Које сте Ви конкретно били претпочињени?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Није криминалистичка. Пазите, командант војно-територијалног округа Антић, он је негде крајем априла, није битно, али априла сигурно донео наређење да себи претпочињава све републичке и општинске органе. Ја сам био у тим наређењима претпочињен њему, али само за област општег криминалитета, дакле, крађе, плачке итд., али не и за борбена дејства, не за борбена дејства, нити је он имао овлашћење да контролише борбена дејства која спроводи корпус. Значи, ја сам био за јавни ред и мир и за општи криминал, крађе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што је то важно господине Петронијевићу?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Зато што хоћу да питам коју је наредбу и када добио од било ког војног органа?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па добио сам овако, прва наредба о претпочињавању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте да видимо зашто је важно када је сведок добио наредбу од војног органа, а ми овде о другим стварима расправљамо?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, сведок је овде у свом исказу говорио о пуковнику Антићу, као човеку који је командант штаба, ако сам добро разумео?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, значи господине Влаховићу, тај начин на кога Петронијевић, значи то је тај начин на који он излаже, он тако прича, једноставно немојте комуницирати, сачекајте да чујете.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сведок је у једном тренутку рекао да је дошло до претпочињавања, то и даље тврди, полиција војсци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати, знам шта је рекао.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја питам када је као начелник СУП Пећ и од ког војног органа добио коју наредбу, било коју?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада ја питам због чега је то важно конкретно за овај догађај, због чега, о коме ми сада овде расправљамо?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јако је значајно и око надлежности и свега. Сад ме опет терате да ја Вама образложим све да не бих могао да поставим питање сведоку и да износим тврдњу, а моје није да износим тврдњу него да постављам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петронијевићу, значи кад ја питам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, надлежности по питању увиђаја, надлежности по питању оваквих облика догађаја, евиденције пријаве и свега осталог забога. Сад не морам ни да постављам питања уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, то ћу свеједно да Вам одбијем.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Одлично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сведок је овде судија рекао следеће: "Антића нисам могао да нађем да се договоримо, крио се по подрумима", тако је рекао. Је ли сте рекли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте рекао је.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Тако је.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Па онда питам како је могао да добије наредбу од њега и да ли је добио неку наредбу од њега? Не могу да питам прво питање, него морам прво да питам претходно, а Ви кажете зашто је то важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и онда дођете до увиђаја и он каже не, нисмо могли да обавимо увиђај зато што је ту била надлежна војска, ту је била војска и то је то.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Питање је да ли је можда Антић наредио да се обави увиђај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било на почетку.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је уопште било ко наредио да се обави увиђај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок то уопште није рекао, то је можда Ваша претпоставка. Ја сам Вам свеједно одбила, нећемо расправљати уопште.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, претпочињавање једног органа другом подразумева потребну команду једног органа на други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми уопште не испитујемо господине Петронијевићу ту организацију претпочињавања и осталог, ми овде испитујемо конкретну одговорност ових људи и конкретан догађај, тако да се бавимо само тим. Ако је била државна организација, војна полицијска.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кад сте Ви последњи пут били у Ћушки?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ја?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не сећам се тачно, али можда има и 15 година.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли били пре овог догађаја?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па ја сам био својевремено командир полицијске станице, али то је било 1992. године.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У Ћушки?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ма не у Ћушки, био сам, ја говорим кад сам био командир станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које станице господине Влаховићу?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Пећ, командир Полицијске станице Пећ и као командир сам обилазио села и терен, али ни 5 година пре тога нисам био у Ћушкој, пре догађаја.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли после догађаја били у Ћушкој?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажете овако: "Крајем марта су цивили организовано отишли", можете ли да нам објасните шта то значи?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ви сад говорите о организовано наравно. Организовано су отишли и напустили подручје општине Пећ већина Албанаца, значи грађана Албанаца у организацији, њих је ако сад идемо у ту ширину њих је позивао Ругова да напусте територију Косова, мислим да то уопште није тема за.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Рекли сте организовано па питам ко их је организовао, да ли сте Ви, војска или неко трећи?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не, они сами.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро хвала, захваљујем на одговору. Након овог самог догађаја да ли сте у Пећи приметили померање цивила из тог правца, из правца Захаћа, Ћушке итд?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам га то и рекао је да није.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте евентуално добили извештај од било ког вашег радника, полицајца, саобраћајца пункта или било кога да је било померања цивила, дакле, не Ви лично да сте то видели него да сте чули?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ја сам то рекао, ја сам то рекао малочас. Значи, било је окупљања, сваки дан су се окупљали на једном локалитету.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Господине Влаховићу, ја сам конкретан. Да ли сте евентуално добили податак, извештај, било шта са терена да људи из тог правца негде иду?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Говорите о Ћушки конкретно?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Тако је, конкретно о Ћушки?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Пазите, ја сам добио информацију да има покрета, неких мањих покрета и да има након извршених злочина да се грађани окупљају тамо да своје преузму итд., ту информацију сам добио, а да је било неких значајних окупљања није.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Конкретно да ли је било појаве да су се људи селили из села Ћушке и одлазили негде?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, питала сам га то и за то и за куће упаљене.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Зашто на овај састанак нисте позвали капетана Булатовића безбедњака него Топлицу?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Зато што је он командант, а Булатовић је безбедњак и Булатовић није имао овлашћење да доводи у ред, заводи ред и дисциплину у војној јединици.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Па ко би требао да хапси ако неко изврши кривично дело од стране војног лица?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Требао би да хапси, ја сам говорио о недисциплини војна полиција ако апсолутно није ништа предузимала у Пећи.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте Ви Топлицу позвали да разговарате о кривичним делима или о недисциплини?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ја сам га позвао да се спречи вршење кривичних дела и да се спречи таква недисциплина у Пећи.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле, превентивно фактички?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па да предузме мере као старешина да спречи вршење кривичних дела и један хаос и уопште дисциплину да доведе на један потребан ниво.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У реду. Овде сте такође устврдили да је Небојша Минић непосредно био подређен Топлици?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да, био је непосредно њему подређен, можда је имао он неког командира чете итд., али непосредно је комуницирао стално са Топлицом.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Како то знате?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Пре свега преко уређаја. Минић никад није звао свог претпостављеног него је звао овог Миладиновића.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Како га је звао, по имену?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: 'Ајте молим Вас, јесам ли рекао да су комуницирали радио везом и да је било "шакал", "шакал 1", ја сам то рекао.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И Ви тврдите да је Миладиновић "шакал", а Минић "шакал 1"?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да, тако је било, та комуникација је била.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И Ви сте слушали ту комуникацију?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ја сам слушао.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте икада чули у тој комуникацији да неко некоме наређује извршење неког кривичног дела, убиства, паљевина и било шта друго?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па нико није, не само њих двојицу, него нисам никад чуо да неко преко радио везе каже убиј или опљачкај или не знам ово и оно, то нико не ради.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажите ми на којим каналима су они обично комуницирали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се сећа?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ако се сећате?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ми смо радили, то није више тајна, на 51. и 45. каналу, више смо их чули на 45. каналу, али су се могли чути и на неком другом каналу ако се окрене онај фреквенција се промени чују се различити разговори.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли Ви увек на ова два канала комуницирали или сте и ви мењали канале?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Полиција је на локалу комуницирала на 45. каналу, на том смо их ми често чули.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли су они мењали канале или су увек на истом комуницирали?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Мењали су канале.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Мењали су канале? Да ли сте Ви присуствовали неким састанцима штаба Територијалне одбране с почетка рата?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Штаба Територијалне одбране?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Тако је?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: То је.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Или Кризног штаба или већ који назив? Немојте замерити што ја не знам те термине баш најбоље, али.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ја сам присуствовао на два та састанка, а онда сам слао, односно упућивао начелника Одељења криминалистичке полиције да присуствује на сваки састанак, значи испоштовано је то наређење о претпочињавању у смислу јавног реда и

мира и присуства у штабу или шефа Одсека за сузбијање привредног криминалитета.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ко је председавао тим састанцима?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Потпуковник Антић.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У ова два наврата кад сте Ви били је ли био Миладиновић тамо?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Није.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Немам више питања судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро је да се, само браниоци, ја се извињавам, да се надовежем на ово што Вас је бранилац Петронијевић питао. Када сте слушали те разговоре "шакал", "шакал 1", да ли сте можда чули неки извештај задатак извршен или тако нешто?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да, то је било уобичајено, реализовано, задатак извршен итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли још нечега да се сетите?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Било је срећно итд., оно уобичајени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Срећно, мислим то каже овај један или овај обичан "шакал"?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Обичан "шакал".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без броја "шакал"? Добро, да ли сте чули неко издавање наредбе?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Наредбе никад није било за извршење конкретног задатка преко радио уређаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него мислим само то срећно и тако?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па подразумевало се да је задатак извршен, задатак који је постављен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Раније?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Раније, обично је то тако ишло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте можда 14. маја слушали?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не сећам се да сам баш тог дана и нисам сигурно слушао разговор 14., нисам слушао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Остали браниоци? Изволите, господине Мршавић? Колега, добро, изволите господине Огњановићу. Ваша канцеларија, договорите се.

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Ми смо се већ договорили, немојте да уносите забуну судија, у реду се. Шалим се наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да се шалите.

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Нећу. Дакле, је л' могу ја да постављам питања непосредно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, непосредно.

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Чујем господине Влаховићу да сада кажете да 14. сигурно нисте слушали станицу, је л' тако?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Нисам, сигурно нисам.

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Сигурно нисте? А јесте ли слушали сигурно или нисте слушали 15. маја?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па знате шта, ја сам свакога дана слушао радио, систем радио везе више због припадника полиције и криминалистичке полиције или комуникације са штабом МУП у Приштини на 51. каналу, значи ја сам био на радио уређајима, али нисам био ван 51. канала, евентуално 45. тог дана, не могу да се сетим, тих дана не могу да се сетим да сам чуо разговоре између њих, јер сам пратио и командира чете ПЈП који је био са комплетном јединицом у Добре Воде на подручју Клине и то ме интересовало.

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Добро. А реците ми када Ви тачно сазнајете да се било шта у Ћушкој десило тога дана, када Ви добијете ту као информацију?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Добијем истог дана, ја сам то рекао, чак су припадници криминалистичке полиције покушали да учествују у вршењу увиђаја, али с обзиром на наређење команде корпуса да увиђај лица места организује она јединица која је спроводила одређена дејства на том подручју она је била и дужна да организује вршење увиђаја лица места.

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Добро хвала, ја сам само питао када добијате ту информацију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је истог дана.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Истог дана.

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Само ме је то интересовало. А шта сте добили као информацију, да ли можете да се сетите како је гласила та информација коју сте добили?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да је убијен један број цивила на подручју Ћушке?

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Један број цивила?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Један број неутврђени, јер још се није знало дефинитивно колико је пре свега док се увиђај не изврши, док се све то не заврши како треба нисмо могли знати колико и шта се десило.

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Добро. А да ли се сећате ко од Ваших радника је Вама то пренео као информацију?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па не могу тачно.

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Да ли се сећате именом и презименом, ако не, мислим није битно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па знам да сам комуницирао са начелником одељења, значи са мојим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само ако се сећате, ништа друго.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ја сам рекао да не знам тачно ко ми је од њих.

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Одлично, не знате како се зове тај човек, је л' тако?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Добро. Колико дуго после тог догађаја сте Ви остали на месту начелника СУП Пећ?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ја сам начелник СУП био до 07. јула 1999. године.

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: До 07. јула?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да, након повлачења са Косова.

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Добро. Да ли сте у периоду од тог датума, дакле, 14. маја до 07. јула имали било какву даљу или развојну информацију поводом догађаја о којима сада причамо?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Пазите, није дуго времена прошло од тада до повлачења јединица полиције са подручја.

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: То знам, само да ли сте имали неку информацију?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Није се могло, били су ратни услови, било је врло тешко за прикупљање оперативних података, слаба комуникација, нема од кога да се добије податак, врло тешко, значи није оперативни рад је замро, без оперативног рада немогуће је било шта урадити, с тим што полиција није извршила ни увиђај лица места, што би била полазна основа да крене у неки оперативни рад.

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: А ко је извршио увиђај лица места, морам још једном да Вас питам? Да ли су били истражни судија и јавни тужилац?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, немојте одговарати.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Рекао сам ја то, немојте да ме питате пет пута.

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Па је л' имате Ви комуникацију, односно да ли сте у то време Ви имали било какву комуникацију са истражним судијом и јавним тужиоцем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати. Рекао је то да су они обавештени, да нису изашли на увиђај, да нису могли да обаве.

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Добро, а сад ми реците када Ви добијате ове информације које данас износите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Које информације?

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Везано за догађај у селу Ћушка 14. маја 1999. године, ко је тамо учествовао итд?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је сазнао ко је то извршио? Кад сте то сазнали?

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Ја не кажем то. Ко је учествовао, а не ко је извршио?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па то се одмах сазнало и чуло и то су и грађани причали и касније и Албанци који су.

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Ево реците ми једног грађанина српске, једног грађанина албанске националности који је то Вама испричао?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ја нисам оперативни радник, то су радили криминалистички полицајци, ја сам био начелник.

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Добро, реците ми једног оперативног радника који Вам је пренео конкретно ко му је дао такву информацију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако можете да се сетите, ако не можете ништа.

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Ако не нема везе.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ја сам рекао пре с ким сам комуницирао, значи са мојим, односно подцењеним старешинама из криминалистичке полиције.

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Добро, да ли су Вам они у том смислу израдили или сачинили или доставили било какву службену белешку о томе, информацију?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Нису, службену белешку можда и написано, али се не сећам сада шта и како око тога.

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Ако је можда написана, она се сад налази где?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па сва документација би требало да буде у полицијској управи Пећ у Крагујевцу ако је изнета, могуће да је изнета. Неки документи нису изнети због околности које су постојале.

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Добро, а да ли можете да определите временски колико је по Вашем сећању наравно, времена прошло од тог догађаја до тренутка када Ви почињете да добијате такве врсте информација о томе ко је учествовао или хајде да кажемо ко је извршио, онако како Ви и судија то кажете, злочин у Ћушкој?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па то се одмах знало.

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Одмах?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па практично одмах.

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Па чекајте, је л' се знало одмах ли се знало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да Вам одговори.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Пазите, криминалистичка полиција је изашла на лице места, ал није извршила увиђај, али је, с ким је комуницирала тамо они су рекли да је војска, они нису знали ко је, и видели су људе у тим маскирним зеленим униформама итд., очигледно да се ради о територијалцима.

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Мени сад мало није јасно. Је ли се знало одмах или сте Ви то знали кад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте више одговарати. Прочитаће бранилац транскрипт па ћемо Вас звати поново, зваћемо Вас поново ако не буде јасно.

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Да ли ми ускраћујете право да поставим ово питање или ускраћујете право на одговор? Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ово питање не може више да Вам одговара. Хајдете даље браниоче.

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Мршовићу.

АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Ја бих само да подсетим сведока Влаховића. Прво, да ли ми дозвољавате непосредно да? То је страна транскрипта 2378/250, односно страна 93 његовог исказа од 29. априла 2010. године, дакле, из истражног поступка. Сад да не бих предочавао, у сваком случају господин Влаховић сведок се тад изјашњавао о одређеним притисцима за која је он имао сазнања на сведоке Албанце који су долазили, каже овде везано за суђење, па да ли може прво да нам каже да ли остаје код тог дела? Ја могу и да му предочим ако се он не сећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Ви сте га то питали, па је он онда одговорио, Ви питате да ли остаје код тога?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Тачно, ја сам то рекао и остајем при томе. Тачно је то што кажете Ви да је било вршење притисака од стране појединих лица, адвоката, пуномоћника, не знам шта је све ту било, на сведоке како и шта да кажу пред истражним судијом. То су моје информације исто као она информација пре што сам рекао да је било доношења лешева. То се у суштини поклапа.

АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Да ли сведок Влаховић мисли на сведоке везано за овај кривични поступак. Само ако можете да појасните?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да, за овај кривични поступак.

АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: И само још једно питање обзиром да сам ја ово питање поставио у истрази. Да ли од 29.04. до дана данашњег је л' имате нека нова сазнања везано за, то сте се већ изјашњавали да Вас не бих питао поново, ово што сте сад рекли?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Немам, то је то.

АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Крстићу, питања имате, немате?

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Хвала судија, иначе нисам имао намеру да поставим питања, али се некако ситуација наметнула сама по себи, хвала у сваком случају. Судија, ако сам добро схватио сведока он је 14. маја пратио комуникацију јединице неке, је ли тако, која је била у Клини?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: ПЈП у Клини.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: ПЈП у Клини? Да ли сведок може да се изјасни због чега му је била интересантна та јединица и њен боравак тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је полиција.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ПЈП је полиција.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: У реду судија наравно, али нека каже ако може да се сети?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поновите му.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Рекао сам да је од 14. у 07 сати ујутро до 19. ПЈП садејствовала са припадницима војске у чишћењу терена на подручју Добре Воде и шире, мислим зато је била интересантна ситуација да пратим управо развој те ситуације.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро, а само једно питање још па да ето разјашњења ради, ако сведок већ изјављује судија да је непосредно након догађаја у Ћушки сазнао, дакле, да је имао сазнања за тај догађај у Ћушкој, како год да га квалификујемо, како га онда то није заинтересовало да прати даље комуникацију групе за коју назива "Шакали", ако може да се изјасни на то питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се. Како га није занимало?

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Судија, покушаћу да преформулишем питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Како? Не могу ни да преформулишем питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да се мучите, мислим како га није занимало да прати, рекао је да није пратио.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Мислите да се мучим сад док постављам питања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него кажем како га није занимало то нећемо се у то упуштати.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Ево судија зато што сведок непосредно има сазнања о томе, дакле, очигледно да је био заинтригиран групом "Шакали" све време док је био на месту на коме је био и у време и на место о коме говоримо. Према томе, мени је просто немогуће да уколико већ постоји такав интерес да одмах по добијању информације о тешком и гнусном злочину за који очигледно господин Влаховић као добар полицајац није правио разлику да ли су Срби или Албанци, па просто ми је то мало, како бих Вам рекао није ми јасно како га то није повукло да се?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је евидентирано као Ваша примедба.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Ја бих заиста желео да ми господин Влаховић одговори на питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, за сада ћемо то овако, то је ушло као примедба.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Ушло је као примедба? И то је нешто, хвала судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу, изволите. Морам пре него што почнете да вам кажем да сам била у прилици у претходном делу.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Екавски судија причате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу, као прво никада више од данас па до краја овог суђења немојте да ме прекидате нити мене нити било ког од учесника у овом поступку. Као друго, господине Радивојевићу, у претходном делу суђења пре паузе, ја сам чула да Ви додајете нешто. Претпостављам да се то односило на сведока, тако да мере које се примењују за некога ко вређа учесника у поступку или сведока, ја сам спремна да овде применим апсолутно онако како то налаже закон. У том смислу држите се онога што је кључно за одбрану Вашег клијент и водите господине Радивојевићу рачуна о свом понашању и опхођењу са људима. Значи, у опхођењу. Немојте одговарати посебно због тога што значи то износим тек сад, не у том тренутку кад се десило, то је прво, због тога што Вас овако опомињем и због тога да данас завршимо све ово мирно. Значи, немојте више то коментарисати, пређите на питања и ово примите к знању.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија, ја се извињавам ако сте тако протумачили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам ја протумачила господине Радивојевићу, ја сам чула.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Изволите, господина Борислава Влаховића ја знам 20 година и ја са њим сам у коректним односима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато се и чудим.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Зато се ја чудим Вашим коментаром, погрешно сте прокоментарисали, као што сте прокоментарисали однос са господином Петронијевићем и са господином Крстићем. Хвала Вам, извините што сам ово унео у записник, идем на питања. Да ли може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајдете.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Господине Бориславе, Љођа-Брежаник ваздушном линијом колико је удаљено?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Љођа-Брежаник па километар и по, хајде толико.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: То је около, али ваздушном линијом преко ливада?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Мање, не могу сад.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Може ли бити 700 метара?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Добро, хајде километар нека буде.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Добро. Потчињавање, да ли је било по закону или по наредби?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Војска је у складу са законом, односно Уставом својим наређењем претпочињава све јединице у време рата.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Господине, следеће питање. Под потчињавањем, претпочињавање, потчињавање ја зовем потчињавање, извините, можда Ви зовете претпочињавање, да ли под команду Душка Антића потпада и Миличко и Ви и председник општине?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да свако у својој области, јер свако за своју област.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: То је веома битно.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Али не за борбена дејства.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Не за борбена дејства него за опште функционисање државе, је ли тако?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: За опште функционисање, значи сви директори итд.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Интересује ме једна ствар. У вези канала за ЕВЕРУ мотороле или тако, је л' само 45 и 51 функционише?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не, више канала је функционисало, све зависи ко је организовао комуникацију и на којем каналу.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Хвала Вам господине. Значи, постоји могућност да нисте слушали "шакале"?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Наравно постоји могућност да их нисам једног дана или другог или трећег, али је сигурно да сам их повремено слушао, а није била моја опсесија да ја слушам "шакале" шта раде.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Хвала, ништа даље. Још једну ствар. 14. маја да ли постоји слава у селу Гораждевац?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Јеремијиндан?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Јеремијиндан, тако је.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Хвала на томе. Још једно само у вези канала, желим то да завршимо зато што постоји околност коју сте рекли да Ви сте то слушали. Да ли постоји могућност да они уопште нису комуницирали моторолама које сте Ви имали прилику да слушате?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Нисам Вас добро разумео.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да ли постоји могућност да су комуницирали другим средствима осим оним које сте ви слушали?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Знате шта, ја говорим само о комуникацији с тим радио уређајима, а иначе комуникација може да се оствари и курирски и на други начин, дакле, ја не знам како су они све комуницирали осим радио везом.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија, хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали браниоци, господин Вучић? Окривљени?

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Хтео бих само једно питање ако може сведок да појасни, мислим да је у интересу утврђивања истине. Казао је да

су на том месту сахрањивана и лица која нису била у Ћушки убијена, ако може да каже, на који начин, само да појасни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је да су донети да су страдали у борбама.

АДВ.ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: А где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да су донети. Да ли зна у којим су борбама страдали?

АДВ.ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Ради утврђивања истине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате у којим су борбама страдали ти донети?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ја сам добио информацију, односно информације усмено, телефоном од мојих бивших колега са којима сам сарађивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да. И они су ми преносили да су на крају кад се завршио рат мртве где су претходно сахранили преносили у место пребивалишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте све рекли, али пита Вас сад бранилац шта?

АДВ.ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: У ком периоду, када, када су преносили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су преносили после бомбардовања?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: После бомбардовања, непосредно после завршетка рата.

АДВ.ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Је л' то била заједничка гробница или посебне?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не знам.

АДВ.ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окривљени да ли неко има питања од окривљених. Изволите господине Поповићу.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Господине Влаховићу, хоћете ли да ми кажете превасходно овој господи овде кад сте тачно ангажовали мене и до када?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ја се тачног датума не сећам.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Отприлике?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Сад ћу Вам рећи, негде мислим да је био мај месец 1998. године и да је то трајало негде до августа, септембра.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Хвала најлепше. Господо, овај господин овде или је био стварно толико необавештен, хоћете ли ми рећи кад је погинуо Драган Ђукић, звани "Гром"?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ја то врло добро знам, али немојте ме датума држати.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Господине, питам Вас и где је погинуо и када?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Погинуо је код Љубенице горе село, Љубенић.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Можете ли да се сетите датума?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Љубенић, не могу тачан датум да кажем.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Одлично. Ја само толико сам имао. Овај господин, ја сам учествовао у тој јединици кад је погинуо "Гром" ја сам био на гробљу од Куле.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: И ја сам био, шта.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ви сте господине касније дошли. Ја сам био од "Грома" далеко само пункт ме је делио, код Куле негде 70 метара, а Ви кад сте дошли господине, видите како се то не сећате мене да сам тада био. Знате ли кад сам раздужен? Милета Новаковић, начелник полиције или шта је водио код њега сам водио разговор 05. новембра кад ми је нудио да се активирам и да пређем у саобраћајну полицију, јер дошло је наређење да не може резервиста да буде у активној служби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у 1998. и "Гром" је покојни настрадао вероватно 1998?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Само тренутак госпођо, рећи ћу Вам тачно, јер ја сам спреман.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: На основу овог господина, ово што он прича у вези мене ако је спреман за ту причу у вези мене, у вези оног "мерцедеса" на истрази што сте изјавили, тај "мерцедес" је и дан-данас Милована Костића у власништву у Нишу, власника грађевинске фирме "Црнотравац". То сте изјавили у истрази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Влаховићу за који, на шта мислите?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Па сам ја припадао криминалном миљеу, ове руке су кржаве али никад прљаве нису биле господине Влаховићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу, немојте викати.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Господине Влаховићу, новембра 05. Милета Новаковић је у његовој канцеларији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Влаховићу, пустите да чујемо шта ће да каже, али не смете да вичете господине Поповићу.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Спреман сам, али милион пута кажем кад је прљавштина у питању, пљачке, силовања, спреман сам на полиграф да идем, али спреман сам да видим ко прича истину Ви или ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само немојте да вичете. Добро, имамо микрофон немојте да вичете.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Још једно питање и завршавам. Кад сам задњи пут с тобом разговарао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сведок сећа?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: У Крагујевцу у насељу Ердоглија.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Није Ердоглија него Колонија код Балевића, сервис "Рено", па смо се питали онако људски како сте господине Влаховићу, Ви сте мене.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Шта сам ја то за тебе рекао конкретно?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ви сте рекли да сам ја умешан у пљачки возила.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ко је рекао то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то није рекао.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Кад сам ја то рекао?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: У скрипти постоји да сам припадник криминалног миљеа.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Нисам ја то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите молим Вас.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: То сте Ви рекли да сам ја припадник криминалног миљеа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу, питајте сведока, немојте викати, значи ако имате нешто да га питате, али не можете викати.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја сам отишао у врага са живцима, отишао сам госпођо за неправду, не бежим ја од одговорности крви, али бежим од одговорности прљавштине, зна он лепо да никад нису имали са мнош послa.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу, да ли Ви имате нешто да питате овог сведока? Значи, да ли имате да га питате нешто смираним тоном?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Имам још, али верујте ми да ми је све отишло у врага.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам ја, јел имао господин Поповић.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Долази ми од муке да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, немојте сада, то ћемо после кад сведок буде завршио онда ћемо на крају те Ваше муке. Реците ми да ли је господин Поповић ако знате или не знате, имао можда мобилни телефон у то доба? Је ли било мобилних телефона у Пећи?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па било је, али не знам да ли је имао мобилни телефон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, било је мобилних телефона у време бомбардовања у Пећи?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па било је али не знам да ли је он имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он имао, добро.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Друго, госпођо и уопште господе, питао бих ја њега да ли има податке да ли сам ја икад возио неко возило?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, оно што је господин Поповић схватио да Ви њега укључујете у неке радње које он лично сматра страшним као што су пљачка возила итд., пљачка имовине, крађа возила и то, значи Ви то никада нисте рекли?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Нисам рекао то, ја не знам одакле теби та прича.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Лепо из скрипте.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Које скрипте?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да сте на крају, вероватно имају они, кад сам читао списе да сте на питање истражног судије шта мислите о Поповићу, да, да, каже и он је припадник тог миљеа?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не, ја сам рекао да си припадао групи "Шакали" то сам рекао и сад кажем.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Је л' сте спремни тачно да кажете датум кад су називи "Шакали" постојали?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не, датум тачан не.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Господине Влаховићу, назив "Шакали" је био после капитулације, а негде почетком или око 10. маја покушано је тај назив да се спроведе, ја лично сам био против тога и Дејан Булатовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати своју одбрану господину Влаховићу, немојте понављати.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не, само хоћу још нешто да га питам.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Какав "мерцедес", шта причаш, уопште ми није јасно?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Јасно ће ти бити господине јер у животу ако сам нешто урадио, урадио сам га часно и поштено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу, немојте више причати то, дајте питања ако имате па ћете нам на крају рећи ту допуну одбране.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Питање је да ли се сећа погибије Шалипура и где сам ја био код њега то вече?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али зашто је то сада важно?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Јасно је госпођо да видите да нешто није у реду овде.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па је л' ти знаш да ја знам где је погинуо Шалипур?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Господине, ја Вас питам да ли знате кад сам ја био у колико сати тог дана и којег датума?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: А шта је то значајно, ја не разумем ништа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте господине Поповићу, држите се овог догађаја Ћушка и то.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Госпођо, у штабу СУП преко пута Хитне помоћи у једној Котикију, мислим Такија, мислим Туки тако се звао неки сервис код његове куће ако се не варам, то вече кад је погинуо Шалипур били сте у канцеларији Ви, Милета Новаковић, Благоје Ђорђевић?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па добро, шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу, нећемо се бавити уопште сада погибијом Витомира Шалипура, за сада се тиме нећемо бавити с овим сведоком.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: А шта да се бавимо, да су "Шакали" постојали кад је господину ћеф или њима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питајте господина Влаховића ако имате нешто, немојте то.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја га питам да ли "Шакали" од којег датума да ли зна тачно од којег датума су добили назив "Шакали" и како то да не зна који сам ја био "шакал", по страни или шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде вратите господина Поповића на место, па кад се будете средили господине Поповићу онда ћете да поставите питања. Пробајте да скицирате негде та питања, на пример, да Вам буде лакше. Господине Сокићу, изволите.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Добро вече. Ја бих хтео да поставим само два питања господину Влаховићу? Ко је убио Иса месара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, одговорио је, рекао је.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ко је био са њима?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Био је Небојша Минић, али не знам ко је био с њим још.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Још једна особа је била, знам тачно ко је био али није битно.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Али не знам ја.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Да ли је постојао припадник ПЈП или резервног састава полиције који је имао надимак "Вампир" и како је његово право име, да ли је Србин или је Муслиман?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ја знам једног, био је Србин.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Припадник полиције, је л' тако?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Припадник ПЈП.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господо, да ли има? Изволите господине Кастратовићу.

ОПТ. КАСТРАТОВИЋ СЛАВИША: Добар дан. Ја бих имао само једно кратко питање да одговори ако је могуће. Да ли сте имали сазнања или сте чули од било кога да сам ја починио било какво кривично дело током читавог рата?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ја сам то рекао и пре, ја нисам ни у једном моменту рекао да је Кастратовић извршио кривично дело, ја не знам ко је шта радио појединачно, само да си био у тој групи и ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао браду господин Кастратовић у то доба?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кастратовић?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Јесте, мало је био необријан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не оно дужу?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Краћу мало.

ОПТ. КАСТРАТОВИЋ СЛАВИША: То је то, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли сво време бомбардовања имао браду?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Јесте. Није то била нека велика брада, то је била она, црна више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада само да видимо да ли су окривљени завршили. Сачекајте господине да видимо да ли имају окривљени још питања? Нико више. Изволите господине Радивојевићу.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: У вези браде, имамо фотографије, значи, потпуно је ово питање небитно за разлику од онога што сте одбили нас половину адвоката са питањима, овде имамо доказе материјалне да човек је у то време био необријан, то је нормална ствар у рату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Перовић се јавио.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја имам пар питања, него Петронијевић кад ми је, колега Петронијевић кад ми је уступио предност онда нисам стигао до краја, још пар питања бих имао сведоку. Хоћете ли сада или после пуномоћника, свеједно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, само завршите.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Сведок се још у току изјаве у истрази изјаснио, али да би сада пошто су се на основу тога и оптужени изјаснили да би у потпуности разјаснили једну чињеницу која се оптужницом ставља мог браћенику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте објашњавати само питајте.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Не, да бих образложио питање за сваки случај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само питајте.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да нам објасни разлику између, да не бих сад уводна питања него јасно једно питање. Разлику између Клиначине и Клине као места и као полицијске испоставе станице или шта већ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте објашњавати знамо шта је Клиначина, шта је Клина, то су два места, је ли тако?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да, је л' треба да вам одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, знамо шта су Клиначине и Клина.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Добро, пошто оптужницом пише. Друго питање, да ли је у току агресије НАТО пакта радила пећка пивара, да ли Ви имате то сазнање? Да ли је била производња, да ли је?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Или је радила у смањеном обиму или је затворена била, једно време је затворена била, то сам сигурно јер је претила опасност од бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад отприлике, само да нам кажете кад, на почетку бомбардовања, на крају, кад је отприлике била затворена пећка пивара?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па негде, није одмах на почетку бомбардовања, али гарантовано за једно десетак дана после тога је затворена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У априлу?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да у априлу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у мају?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: У мају није радила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није радила у мају?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да Вас питам, каже овде у поступку, каже "снабдевали смо пивом војску и полицију", да ли вас је пивара снабдевала пивом?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: То су биле старе залихе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Старе залихе?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Старе залихе и онда су достављали.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Сад да се надовежем на ово питање, да ли сведок мисли да није било производње или да пивара уопште није радила?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ја мислим да није било производње.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: А пивара је радила а није било производње? Нејасно нам је.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Смањени капацитети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радила са смањеним капацитетом и није било производње.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да ли сведок Влаховић, да ли је за цивилна лица која нису била мобилисана у војсци и полицији, а која су била запослена у одређена предузећа на подручју Пећи, да ли се сећа и да ли има сазнања да ли је за њих постојала тада? Не знам да ли ћу бити сугестиван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде питајте.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Молим Вас да опоменете тужиоца да без микрофона не говори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, шта је сада?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да ли је постојала радна обавеза да ли се сећате?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Радна обавеза је постојала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где, како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, мимо, можемо да завршимо данашњи предмет или не?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Тужилац није чуо моје питање, моје питање је било јасно и одређено. На подручју Пећи у предузећима на подручју Пећи да ли је постојала радна обавеза?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Знате како, ако сте већ поставили питање, сва привредна предузећа у то време су фактички стала, бомбардовање, опасност од бомбардовања и вероватно је била обавеза јављања. У сваком случају то Генералштаб би боље могао да зна од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате или не знате, значи увек пођите од тога шта знате.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Нисам сигуран, једноставно не могу да одговорим на питање.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да ли се сећате да ли су радиле неке трговине тада у Пећи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже "нисам сигуран".

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Трговине су радиле оно што је у центру града, друго ништа.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: А је л' се куповао хлеб тада у Пећи? Је л' се јео хлеб тада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати господине Влаховићу.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Па је л' радила пекара, то ме занима, значи сведок је изјавио да је све стало у Пећи па ме занима је ли радила пекара, била је градска пекара ту исто предузеће?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати, немојте дискутовати, пустите браниоца да заврши с говором. Изволите.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Занима ме та радна обавеза. У ствари, немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Борковићу.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Дакле, заиста постоји у спису једна изјава сведока у којој он доводи опт. Поповића у везу са неким криминалним миљеом, ја сам ту изјаву прочитао, у истрази, не сећам се кад је датум, тужилац у оптужници каже наводно неосуђиван, Поповић је неосуђиван, дакле, питам сведока да ли има икаквих сазнања да ли је оптужени Поповић био у било каквој вези, дакле, са тим криминалним миљеом у смислу да је чинио кривична дела против имовине, против части и угледа итд. или нема тих сазнања, нема тих података?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Молим Вас, ја сам приметио да се ту помиње неки "мерцедес". Ја то никада нисам поменуо, ја немам појма о чему се ради, ко је то пренео Поповићу тај није добро мислио Поповићу и ја нисам, сигуран сам да нисам рекао криминални миље. Он није кривично кажњаван и осуђиван Поповић, значи он у ранијем периоду он док је био припадник полиције ја сам јасно рекао да он, не он и читава та група нису извршили ниједно кривично дело нити прекршај, то ништа спорно није и какав криминални миље. Тачно је да је био у групи "Шакали", то је тачно, а да је био у криминалном миљеу то не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу, још нешто.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Због сведока и због свих овде и због записника јер ово остаје трајно за читав живот наш и Ваш. "Шакали", група "Шакали" господин нек' образложи где је основана, када је основана и шта је то било? Због тога инсистирам на називу "Шакали". То што је тужилац навео да је парамилитарна група то је тужиочево право, али сведоку не могу да дозволим то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли зна сведок то или не кад је основана група "Шакали"?

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Баш због тога што не може да он карактерише назив групе ја и Ви можемо да назовемо се било која рок група, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ово смо више евидентирали као Вашу примедбу.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Ово је примедба искључиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључиво примедба?

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да и да убудуће се уздржи од тог коментара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте упозоравати сведока, добио је упозорење на почетку. Господине Поповићу, да ли има нечег, нешто што сте заборавили, Ви сте се консултовали са браниоцем?

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Дакле, опет је рекао да је Поповић био члан групе "Шакали", а Поповић тврди да он нема појма да постоји, дакле, "Шакали" су жаргонски израз за тужиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Борковићу, то је Ваша примедба и ништа друго.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Ето примедба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу, ако имате неко питање, ако сте се сабрали? Хајде? Смиреним тоном господине Поповићу, смиренем.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја се извињавам превасходно што сам урадио. Господине Влаховићу, кад сте отпустили Небојшу из милиције?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ја сам то рекао, ако си добро слушао, рекао сам.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Нек' уђе у записник да је господин Влаховић изјавио да је то август, је л' тако?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па добро тако некако.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Он је имао само две акције у Муњама и онда смо га макли из јединице, али је.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ви?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Влаховићу, пустите господина Поповића да каже.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: А Ви сте га примили да буде Ваш лични телохранитељ и био Вам је до крајем новембра поред Ваше канцеларије стајао овако лично, а довешћу вам сведоке па ће да потврде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тачно то господине Влаховићу, то смо већ видели да каже?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Није тачно.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да ли је истина?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Он је обезбеђивао ауто парк испред зграде СУП и ја сам га ту често виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Минић је обезбеђивао ауто парк у полицији?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Био је једно време док није, кад није учествовао у тим борбеним активностима био је ту обезбеђење објекта, значи, СУП, а то да је био испред моје зграде, можда је тражио пријем неки, а сигурно га нисам примио.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Чак су се госпођо и господо полиција активна бунила кад је господин Минић био у ходнику поред канцеларије господина Влаховића.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: То је лаж.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Могуће да сам ја пермутацију направио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите оптужени се брани на тај начин и то је то. Али зашто је то важно?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: С обзиром да сам најмање ја контакта имао са тим господином Минићем, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте већ рекли, немојте понављати одбрану овде сведоку.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја се извињавам поново, молим Вас извините јер ја тако реагујем, такав сам човек и извињавам се превасходно комплетно вама и осталој господи, а он нека се запита шта је урадио као човек, као личност.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: А шта сам урадио?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: И како је поједине људе облатио, а поједине извлачио из дупета. Хвала најлепша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, па Ви уопште не водите рачуна нити о тону, нити о говору, нити о речнику, ајде вратите се на место.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Хвала најлепша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што почну пуномоћници, добили смо нешто, добили сте и ви браниоци окривљених, преглед и распоред јединица МУП-а у зони одговорности, чекај да видим шта значи ово ПРК и такође извод из 125. мтбр, хоћете ли да погледате ово значи преко документ камере. Јесте добили ово браниоци? Не. Неки јесу, неки нису. После претреса су добили, добро. Кажите из режије да ли може да нам да овај снимак документ камере? Значи ово смо добили од Министарства одбране, ВБА 12, 01.2011. године, то сте прошли пут на претресу добили. Значи преко документ камере гледамо дакле две ове карте, дакле преглед распореда јединице МУП-а, па ако можете онако целу карту да видимо да ли Ви то знате господине Влаховићу или не, је ли то уопште Ваша надлежност да Ви све то знате. Видите ту СУП Пећ, па СУП Ђаковица, ако Ви то знате, ако не знате?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ово је распоред јединица колико ја видим овде, 125. моторизоване, 252. оклопне бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите где је подручје СУП-а Пећ, подручје СУП-а Ђаковица?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то тачно?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да, то је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, добро. Да видимо и ово друго и на овај начин ћемо и да изведемо ове доказе уколико касније не буде неких посебних питања или примедби за то и ово је трећа зона одговорности 125. то ћемо морати да погледамо сад за неки дан када буду дошли Антић и. Зна се, тужиоце Ви сте то добили. Тужилац то није добио или није погледао? Уз обавештење од 12. јануара 2011. односно добили сте 21.01.2011. Добро, то је то.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: То је преглед, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је тај преглед, добро. Ништа детаљније ту не можете да нам кажете. Кажите ми.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: То је распоред јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је распоред једница, да ли сте Ви имали неке пунктове на улазу у град или је то имала војска?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не, у граду су организовани мешовити безбедносни пунктови. Када кажем мешовити значи састав људства на пунктовима је био један или два припадника војске, односно територијалаца, саобраћајни полицајац, два полицајца криминалистички полицајац и криминалистички техничар. Значи то је био један комбиновани безбедносни пункт, стим што су неки пунктови били ојачани са већим бројем људи, а неки са мањим, зависно од процене и безбедносне проблематике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: А иначе имали смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на овом путу Пећ према тим селима Ћушка, Захач?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: То је пункт, али је постојао пункт на излазу Пећи код мотела «Дарданија» значи баш на том локалитету, то је излаз у правцу магистралног пута Пећ-Клина-Приштина. Иначе према Ћушки нису имали безбедносни пункт тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када кажете да су била та нека окупљања грађана, да ли су та окупљања била само овако или су била и са тракторима, колима и тако са тим неким превозним средствима?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Видите није то био велики број људи који се окупи, ја мислим да ми одмах рашчистимо то. Били су грађани из села Ћушка и они су тада кренули у правцу тог пункта, нисам информисан да су дошли до пункта него су направили покрет, а ми смо то, мислим да је људство са пункта информисало да има тих покрета, што је уобичајено да било где да се окупи један већи број људи да се види о чему се ради, али ја сам описао да у Ћушки је ишла криминалистичка полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ти покрети јел су били само, и тракторима, није велики?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па није то био неки велики покрет нису то била, не знам колона возила, велика маса људи, то је 150 људи од 200 људи у врх главе ако је било у том окупљању, а то је за час у једном таквом селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да Вас питам још да ли знате господина Брновића?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Врло добро га познајем. Брновић је био руководиоца полицијског одељења Клинчина управо оно што је мало пре питао господин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао, околина Клинчина.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да. То је седиште тог одељења је било на магистралном путу Пећ-Клина-Приштина, на једно 13-14 километара удаљено од града Пећи са десне стране комуникације. Значи то је било седиште, карактеристично је да је то одељење највише пута било оружано нападно од стране припадника ОВК, на почетку су нападали најобученији припадници ОВК, то доказује на пример и један случај да је извесни Адријан Краснићи за којег смо поуздано знали да се обучио у Тропоју у Албанији и да су онда након доласка он и остали ишли на извршење таквих задатака, значи таквих терористичких активности. Брновић је дакле са људством од 12 до 15 људи, то је дакле мање полицијско одељење, једноставно морао да штити себе и полицију. Он је касније имао један број више наравно то су људи из резервног састава па је

могло то да организује, али он је имао толико напада да он практично није могао да организује ниједну другу полицијску делатност осим да обезбеђује себе и полицију у том објекту. Нападали су и убијали и повређивали припаднике полиције, чак и са ручним ракетним бацачима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви наикада добијали, је ли то уопште Ваше или није да добијете неки извештај од те Клинчине, не?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па свакодневно се јављао управо Брновић и јављао се како му прекидају електричну енергију, дакле разним прављењем појава и тако даље, тражио је помоћ врло често да полиција из Пећи иде и помогне у интервенисању и заиста је Брновић био у најнезавиднијем положају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте од њега добили некад извештај о злочинима за које је сазнао, да је нека жена пријавила да се нешто догодило и тако?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па не могу конкретно да се сетим који је злочин, али знам за сваки догађај сам знао, обавештен сам био преко командира полицијске станице Пећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се то уписивало ако би он то.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се то уписивало ако је он слао неке белешке и тако?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: У дневнику догађаја код командира станице, у оперативну евиденцију, у оперативном регистру и тако даље, али свакодневно радио везу сам слушао колико је имао проблема тај човек на том терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми још Ви сте имали те дневне распореде?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када неко заврши смену да ли је могао да оде и у рецимо неки други град да обиђе своју фамилију а да се не јави?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да се не јави то није било могуће, просто није било могуће. Прво комуникације су биле све пресечене, мислим на путеве, бомбардовани мостови, чиме ће да оде, аутобуске линије не раде, возилима не сме да прође било где ван територије Пећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим на полицајце, добро.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Нарочито полицајци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми још везано за ову војску која је била ту у граду, да ли Ви знате како су се они селили, где су селили штаб? На којим су местима били или нисте имали такве информације?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Припадници резервног састава су често мењали локалитете, дакле на једном месту, па на другом, трећем и то наравно то се затвори да је приступ недозвољен било коме тако да ни

полиција у тим назовимо квартовима није могла да уђе, они су се селили са једног места на друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада ћемо да видимо шта имају пуномоћници да Вас питају.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Судија само ако могу, ако може сведок да прецизира шта значи општина Пећ, је ли се то односи и на Клинчину и на Ћушку и на све? Значи да ли су се кретали, рекао је општина Пећ да је могао да се креће Брновић?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ја говорим, општина Пећ, општина Пећ је територија је ли тако.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Па нам само бјасните која је то територија, то је и Ћушка, је ли припада и Клинчина и тако?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па да, то је полицијско одељење које припада Полицијској станици Пећ.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Он се могао кретати.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Организационо.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Је ли Вам познато да је користио аутомобил службени, Брновић у току обављања своје службе и то, да ли сте имали сазнања?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па не могу тачно да се изјасним да ли је користио службени или како, али сужбени често, врло често службени аутомобил, себе је излагао опасности на релацији Клинчина – Пећ, мислим то је сигурно.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Али је могао да се креће без сагласности на пример Ћушка, Клинчина, Пећ је ли тако?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Није могао да се креће он, он се практично није могао удаљити из полицијско одељење без знања непосредног старешине.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Да ли сте Ви имали та сазнања да ли је он то вама подносио извештаје неком вашем одређеном командиру?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не не мени, ја сам био начелник СУП-а, он је.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Да ли је Вама подносио извештај о свом кретању, само то?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Није мени лично.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Није Вама лично?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Мени није он је подносио извештај командиру полицијске станице коме је одговоран непосредно.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Хвала судија, немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ: (Радоњићи) Ја би хтео да ја питам нешто у вези са ликвидирањем ове породице Баља и ово, јер је он то поменуо често пута, да ли зна он када је то било датумски ако може?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ја сам рекао негде 12. или 13. после потписивања војно техничког споразума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, он је рекао после бомбардовања.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ: Али је ли то било доста касно после овог догађаја који се догодио у Ћушки?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После бомбардовања.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Полиција се повукла, а остали су ови који још нису напустили подручје Пећи.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ: Рекли сте да је било неких заседа на путу Пећ – Приштина, али нисте нам рекли на ком месту и када је то било?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Знате шта господине Радоњићи, било их је много пута, много људи је погинуло на тој комуникација, али цивила.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ: Али када, када у које време?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Кажем много пута у току дана или у току ноћи, а највише даљу, уопште није битно време дакле и дању и ноћу.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ: Али да ли за време бомбардовања или пре бомбардовања или после?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: И пре бомбардовања и за време бомбардовања.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ: А не знате места где се догодило?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па сад колико је значајно, али знам да је сигурно све од Пећи до територије, до границе са територијом Приштине, да су стално.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ: Је ли било неке заседе у Ћушки?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Знате шта, у Ћушки, ви сте ме питали то и у истрази, да ли је било заседе у Ћушки, па било је да вам кажем, Ћушка, из Ћушке су лако могли да оду на пункт у Витомирици, као што су и ишли и вршили оружане нападе на припаднике полиције у Витомирици, а то је јако близу знате Рожаје, пут према Рожајама и према Митровици, на тој раскрсници постојао је пункт и ту су често вршени оружани напади одакле могу да дођу.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ: Добро, да ли знате Ви, да ли је било конкретних лица које је полиција знала да су били из Ћушке, а који су били у ОВК?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Како да не, осим наравно Агима Чекуа који и није био у Ћушку дуго времена, он је био у Хрватској. Велики број лица је био у ОВК.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ: И да ли знате неко лице бар да поменете неке?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па не могу да се сетим ја имена, немојте да тражите да ја кажем име сада, име и презиме нечије, али сва села, дакле сва села у околини Пећи морала су да организују формације, да се организују у формације ОВК, Ви то врло добро знате, значи организовали су се у ОВК и сви су имали командну структуру, да ли су они дејствовали, ти припадници ОВК из Ћушке у самој Ћушки или су били организовани у Баране и тако даље, то је већ друго питање, а да их је било како да не.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ: Нешто би хтео сада да питам у вези и прошли пут сам Вас то питао, сада данас сте изјавили некако мало другачије него што сте изјавили у истрази, односно пред полицијом у вези овог увиђаја у село Ћушка после догађаја? Ви сте раније рекли да је извршен и били сте категорични да је тај увиђај извршен.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ја сам рекао започет.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ: Молим?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Нисам имао потпуну информацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па у истрази ја сам, он каже ја сам управо објашњавао ово што сам данас рекао, да је полиција изашла на лице места, али то не значи вршење увиђаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ: Дакле сада тврдите да није извршен увиђај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, рекао је да није.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Од стране полиције не.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ: А да ли знате да ли је извршен од стране тужиоца или истражног судије јер сте ту у полицији говорили о томе да је, чак сте поменули и тужиоца и истражног судију.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па они су само били обавештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само за обавештење, немојте то понављати, само за обавештење је рекао.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ: Добро, говорили сте да је било концентрација ових снага ОВК на подручју Пећи и рекли сте неки број 4 до 5 хиљада.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Наоружано.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ: Молим?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Наоружаних.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ: Наоружаних, да ли то мислите на подручје општине Пећ или мало шире подручје?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: На подручје општине Пећ.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ: Али сте поменули Јабланицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не уносите се господине Борковићу толико.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ: И тамо овај Ратиш, та два села се не налазе на подручју општине Пећ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте те примедбе, то је примедба Ваша.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ: Молим Вас не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је примедба за сада.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ: Конкретно питање би хтео да му поставим, да ли постоји село Јабланица на подручју општине Ђаковица?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Како не постоји, па ту је била једна од база ОВК, терористичких база.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ: Дакле тамо је била база?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Глођане и Јабланица, али постоји и две Јабланице на подручју Пећи.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ: А да ли је било у Јабланици, у овима двома Јабланицама на подручју Пећи, да ли је било неких организованих тамо, да ли Ви знате да је било?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Јесте.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ: Било је?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Било је наравно, где није било молим вас.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ: Добро то је Ваш одговор такав. Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Госпођа Наташа Кандић. Угасите само свом микрофон. Неће моћи ово. Уопште сада нећемо. Где ћете? Он ће да Вас мења? Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Па ево ја бих питала најпре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само вас молим.

НАТАША КАНДИЋ: Пуно питања било је о томе да ли има ОВК или нема, ево терминологија међународног права, је ли Ћушка била село брањено или небрањено? Је ли било упориште ОВК или није?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У селу.

НАТАША КАНДИЋ: Да?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Пазите постојала су већа и мања упоришта.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас, ја вас питам за конкретну ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, само да чујемо да ли је Ћушка била брањено или небрањено, је ли било тамо упориште ОВК?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ту је пазите ту је ОВК управо због деловања припадника 177. они нису могли да делују то је чињеница, нису могли да делују онако како би могли да делују онако како би могли да делују, нека села у околини која је контролисала војска није могла, нису

могли да се организују у тим јединицама ОВК, али су сви они одлазили у јединице које су биле, које војска ни полиција није могла да контролише, значи селили су се и деловали отуда кад је било празан период када није било војске и тако даље.

НАТАША КАНДИЋ: Па ајмо поново онда да Вас питам за град Пећ, мало пре сте рекли да у насељу Брежаник и у Пећи није било ОВК?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Па сад питам Вас поново, јесте имали сазнања да ли је у Ћушкој деловала ОВК?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Пазите, многи из Ћушке су били мобилисани.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас ја Вас питам за село, молим Вас за тај део.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Али су мобилисани били у саставу и јединица, јер они, ОВК није бранила своје село, него су били организовани у јединицама, да ли је та јединица у Баранима, у Челопеку, у Крушевцу или тако даље и одатле делује и напада према граду, то је друга прича, а да тог момента када су извршени ови злочини у Ћушки, једноставно тада није било припадника ОВК.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, овде током истраге у транскриптима можемо да видимо да је било неколико претреса села, да ли је приликом тих претреса, да ли је било сукоба између полиције, војске и ОВК у Ћушки? Да ли је било тада, да ли је констатовано да има ОВК у селу?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Пазите претреси села, то је.

НАТАША КАНДИЋ: Терена, оружја тражења.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Пазите, у време рата, ја говорим сада.

НАТАША КАНДИЋ: Па молим Вас конкретно само што знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само што знате, то нам је тако у списима да је било претходно такође један претрес тражење оружја и терориста, да ли је било, пита госпођа Кандић да ли је било пуцања неког у селу, је ли било ватре?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Није, када је полиција била није било ватре, није било, али то је било далеко пре 1999.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у време бомбардовања је ли било неких окршаја у селу?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око села?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Није.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, онда нам је то јасно. Сада што ме занима, врло, у војним документима у којима се помиње шта се догодило у Ћушки, увек се помињу «Муње» никада се није поменуо назив «Шакали» и чујемо од оптужених такође да се противе том називу «Шакали», па нам само

реците како то објашњавате да се никада о «Шакалима» није говорило, увек су биле «Муње» и сада се појављује и Ви говорите о «Шакалима» и у полицијским документима нигде нема назива «Шакали», је ли можете да нам то објасните?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Пазите «Муње» су, то је позивни знак на радио вези по томе су се, по томе се та јединица познавала. У «Муње» су били сви ови дакле Минић, Кастратовић, Шумадинац, Ранко Босанац, и Срећко Поповић и ја сам то рекао и пре, они су били тада у «Муње». Док су били у јединици «Муње» нису извршили ниједан злочин, ниједно кривично дело, ниједан прекршај. Касније, «Шакали» па нисам ја дао њима позивни знак «Шакали» него они сами себи или неко од старешина дао, ја то не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Извините како могу сами себи да дају?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па или сами себи или је старешина дозволио да се тако комуницирају и ја, нико из полиције није њима дао позив.

НАТАША КАНДИЋ: Да се јављају на полицијским моторолама сами себи дају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то као примедба.

НАТАША КАНДИЋ: Они, ми смо их слушали као «Шакале».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он је тако човек слушао.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, и само ми кажите како онда, како свуда се протеже тај назив «Муње» и одједном сад имамо «Шакали»?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Док су били у «Муње» ево још једном понављам, ниједан злочин нису извршили и они су тада били у полицији. Касније су они прешли у војно територијални орган, одсек у ствари.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, само реците који је то догађај пресудио да Ви њих избацујете из ПЈП и «Муња», шта је то одлучило, Ви кажете онда смо донели одлуку да њих избацимо, а притом да само ми кажете, једино што сте рекли неповољно а то је да се тај Минић петљао око златара, нити знамо шта значи петљати око златара нити да ли је узео злато, само кажете он се нешто мувао око златара и Ви сте одлучили да их избаците из ПЈП, шта је то који је то догађај? Кад кажете ево и за Поповића да нема криминални досије, а остали нисте навели ни за једног да је имао неки, да је починио неко кривично дело?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па ја не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми разумемо. Немојте објашњавати, ми смо разумели.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас да поновим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, госпођо Кандић немојте понављати, мораће да прочитају и да размишљају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је одлучило да их избаците ако кажете да су сви били добри?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да одговорим на питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па видите о чему се ради, ја сам рекао за Минића да има криминалну прошлост, а рекао сам за остале да нису имали криминалну прошлост, међутим полиција је накнадно извршила процене и провере, појединци су себи дозвољавали да се понашају и дрско и дрчно и тако даље што у полицијској дисциплини то не долази у обзир, не може да се, није могао ниједан да се петља у то ко командује ко руководи и тако даље. Не само због тога, него се Минић, кад кажем вртео, зна се зашто се он кретао око тих златарских радњи, то се врло добро зна, значи посумњало се да би могао да изврши неко кривично дело рецимо од обијања, проваљивања златарске радње до разбојништва и разбојничке крађе. Касније смо проценили да ова група није за припаднике полиције и они су били ангажовани у војсци где су морали да буду ангажовани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто за све друге.

НАТАША КАНДИЋ: Ако добро разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте зашто за све друге, зато се наљутио господин Поповић, разумете, он се зато наљутио.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Зато јер се петљао управо у ово ко ће да буде тамо командир или заменик или ово или оно, Поповић, углавном Поповић јер му је пашеног био Шалипур Видомир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је због тог кадрирања се.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Шалипур је био одличан, најбољи полицајац, али ни Поповић, мислим хоћу да кажем Поповић је био ту уз њега и зато је и био у резервном саставу. Питање да ли је био у резервном саставу полиције.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, али ако можете да прецизирате.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Али нису.

НАТАША КАНДИЋ: Ви нам упорно кажете да су били дрски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не дрски, нису били сви дрски, молим Вас, реч је о овоме.

НАТАША КАНДИЋ: То сте рекли.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Али пошто су били једна компактна група, ми смо, наше је право кога ћемо да примимо у резервни састав, односно кога ћемо да искључимо из резервног састава и ту није могао нико да нам се меша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Неубедљиво је али реците нам Ви врло онако одлучно кажете да је дошло до претпочињавања и да се полиција претпочињава војсци, сада је ли имате ви неки документ о томе, зато што смо овде је било неколико суђења у којима су припадници полиције на вишој позицији од вас говорили да никада није дошло до, у пракси, у животу, до претпочињавања, да је заправо, да војска није успела да претпочини полицију, па дајте нам на основу чега Ви кажете да је полиција била претпочињена, на основу чега?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Пазите ми смо сва наређења, ја сам добио та наређења и проследио их руководиоцима, односно старешинама полицијских јединица да се јединице полиције претпочињавају војсци, па онда се таксативно набраја коме, 7. падобранској бригади и тако даље. И једино ја не знам са ким сте ви разговарали, али једино.

НАТАША КАНДИЋ: Нисам ја разговарала, него сам и пред Хашким трибуналом исто то сви генерали су тврдили.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Добро, само нису биле претпочињене личне карте, издавање возачких и саобраћајних дозвола, дакле управни поступак, једино то није било претпочињено, остало је свим наређењима комплетан састав полиције био претпочињен. Командант војно територијалног органа је претпочинио у погледу сузбијања криминала јавног реда и мира, ПЈП је претпочињена команди Корпуса и Штаба у Приштини и то је крај приче што се тиче полиције.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, молим Вас је ли седиште 125. моторизоване бригаде било у Пећи?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ја мислим да је било у Косовској Митровици па су они често упућивали своје јединице овамо.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је та бригада била надлежна за општину Пећ или?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Јесте јер она је.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је био командант?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте Ви некад имали састанак са командантом 125?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не, ја сам имао састанак са командантом 7. падобранске јер он је већину терена имао на подручју Пећи, Живановић, био пуковник Живановић са њим сам контактирао и кад смо били претпотчињени позвао ме у Дечане да му се јавим, јавио сам му се и то је то. А са командантом 125. нисам имао састанак, сви састанци полиције и војске су углавном организовани у Приштини на нивоу Штаба и Корпуса.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми да ли постоји неки конкретни догађај или дан или нека посебна процедура тог претпотчињавања, јер кажете када сте

били претпочињени отишли сте на састанак, на који начин сте, не знам СУП Пећ или ПП, на који начин је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што је то важно сада за овај догађај?

НАТАША КАНДИЋ: Па због састанака неких које су организовали, па питам како, ко је, имали су окружни штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али што је то за ово важно?

НАТАША КАНДИЋ: Па само да нам каже на који начин је извршено то претпочињавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте добили писмено наредбу или?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Наређењима. Писменим наређењима. Сва та наређења.

НАТАША КАНДИЋ: Постоји писмено наређење?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па како не.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми ко је иницирао формирање тог окружног штаба?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па не интересује ме ко је, командант војно територијалног одреда је донео наредбу и ја сам добио наредбу, ја не знам ко је то иницирао.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, рекли сте нам мало пре да сте потпуковника Антића, да нисте могли уопште да га видите јер се скривао, да ли сте га видели, имали састанак са њим?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Јесам на тим састанцима сам ја учествовао, тад сам га виђао.

НАТАША КАНДИЋ: Виђали сте га на тим окружним штабовима?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте га видели непосредно пре 14. маја?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је. Не?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А после 14. маја?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па не сећам се када сам га видео.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је био тај састанак окружног штаба?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па то су углавном, то је у ствари, не углавном, него то су били састанци окружног штаба.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се тамо реферисало о томе шта се догађа у граду, у околини, селима?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да, али само за оно за шта смо били претпотчињени, а то је област јавног реда и мира и општи криминалитет.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Рекли сте нам да сте 14. маја били обавештени о догађајима у Ћушкој, да ли би то спадало у неку обавезу да на том окружном штабу Ви реферишете?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па можда и не би, а ево зашто, како би било да ја информишем војску о њиховим активностима, да ја информишем команданта територијалне војске о њиховим активностима, а зашто би ја то радио.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, само да вас питам, да ли постоји могућност да је у оквиру, да су у оквиру оних који су били у Ћушки, да је било и припадника полиције?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Хоћете ми поновити још једном молим Вас, нисам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је, да ли постоји, да ли знате ајде боље је овако, да ли имате неко сазнање да је 14. маја у Ћушкој, Пављану, Захаћу, да је осим ових које Ви кажете да су били из 177. бригаде, да је било и припадника полиције, резервиста?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не. Припадника полиције није било.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли су тада на терену деловали заједно са војском припадници оперативно потерних група?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не, јер оперативно потерне групе, односно оперативно полицијске групе су у саставу ПЈП, а комплетан, рекао сам комплетан састав ПЈП је био укључен на чишћењу терена Добре воде, подручју општине Клина у правцу Србице.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, ево само да вас питам, у истрази сте рекли да је Џудовић Саша био припадник Оперативно потерне групе и да је био у Ћушки.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ја сам рекао овако добио сам сирову информацију, то значи непроверену информацију усмено од некога припадника полиције, да је у Ћушки учествовао и Саша Џудовић, али никада нисам добио званичну службену информацију о томе, значи то је сирова информација и то сам тако рекао и у истрази.

НАТАША КАНДИЋ: Па нисте у истрази рекли да сте добили непроверену, него да сте добили од припадника полиције, нисте изразили сумњу, него сте се само изразили чуђење што нисте добили касније повратну информацију?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Тако је, па нисам добио никад.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми да ли имате сазнање да ли је у Ћушки био Мићо Мартиновић?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Мићо Мартиновић је био тога дана у Добре воде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зар то није одговарао, то нема овде везе, значи овде мислим да је баш управо за Мартиновића, да то сте одговарали.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас, то што тужилац неке не укључи има своје разлоге, зашто да на питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговарао је на то. Тужиоче, шта Вам је?

НАТАША КАНДИЋ: У бројним документима се помиње и тај припадник полиције, као неко ко је био тамо, сад зашто реагује одмах на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам зашто тужилац виче, али у сваком случају за Мићу Мартиновића сте питали, ево страна 86-87 и немојте више да питате.

НАТАША КАНДИЋ: Па наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, хоћете да допустите да довршимо претрес и да престанете да вичете да сада не иде оно да обавештавам и тако. Питали сте то већ.

НАТАША КАНДИЋ: Не знам шта је са тужиоцем, увек реагује на то име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питали сте то већ.

НАТАША КАНДИЋ: Има нешто што, сведок је говорио и врло конкретно је доводио Џудовић Сашу и овог још једног припадника Џуцу у вези са оперативно потерним групама и са командантом оперативно потерних група, па каже ја сад то цитирам из овог записника пред полицијом, каже «такође у вези Гурија имам сазнања да је организовао убиства Шиптара, Албанаца чак и случајних пролазника у циљу тада застрашивања народа, недужних људи на Косову».

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ко је то рекао?

НАТАША КАНДИЋ: Је ли то има неке везе са овим сада догађајима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам вам то за Гурија.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Јесам ја то рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Влаховићу, госпођа Кандић је рекла да Вам предочава сада нешто што сте Ви рекли у записнику пред полицијом.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Нисам ја то рекао, молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда је тако унето у записник. Можда је тако унето.

НАТАША КАНДИЋ: Ево тачно страна па може и сведок да прочита, то је 64-9 последњи пасус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али свеједно нећемо се сада бавити тим, јер овде немамо Гурија и немамо никог од тих ОПГ-а и тако.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ја сам за Гурија рекао само да је преузео неке полицајце и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо о Гурију, Џуцу и остале. Сада питања, примедбе или остало? Господин Поповић прво. Ако немате питања за сведока онда ћемо завршити са сведоком па ћемо онда даље да се договоримо нешто. За сведока, добро, само господин Поповић да заврши. Немојте викати тужиоче. Изволите.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Господине Влаховићу од којег датума до којег датума је назив «Муње» у СУП-у Пећи?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ви ме питате пет пута једну те исту ствар, ја сам рекао пред судијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна, не зна датум.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не знам тачно датум, ја сам се изјаснио.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: А «Божур» знате ли чији је то назив?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: «Божур»?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не могу да се сетим.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: То су некадашње «Муње» задњих три месеца постојања «Муња», то је Крсто Ђуришић кад је преузео да буде командант.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Али то је ПЈП а не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Али ја причам о ПЈП-у, ја сам био.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ти си рекао «Муње».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте господине Влаховићу.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Па «Муње», шта су друго него ПЈП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је примедба господина Поповића. Добро.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Госпођо ПЈП под називом «Муње» био је до негде средином августа 1998. касније је добио назив «Божур» и тако се одзивао до краја новембра, после тога ја не знам шта се дешавало јер сам ја напустио тада МУП.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Тако јесте.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: То је само, хоћу да доведем до тога, ништа више.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па ту нема ништа спорно.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Има спорно јер «Муње» нису постојале толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, вратите се сада на место, то сте већ питали за «Муње», тужиоче шта сте имали?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде је било питање о окружном штабу, што подразумева неки штаб у Пећи, ја сад хоћу да питам да ли за заједнички штаб МУП-а у Приштини, да ли је имао неке контакте сведок са тим штабом и да ли је по својој позицији био члан тог штаба и да ли је према том штабу писао некакве извештаје са терена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте разумели питање?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Дакле, да ли сам учествовао на састанке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у Приштини, да ли сте писали извештаје?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да, ја сам учествовао на састанке штаба МУП-а у Приштини и ја сам на састанку на већини састанака указивао на понашање појединих припадника из 177. бригаде, конкретно сам слао и писмене извештаје, нисам ја то диктирао него служба која то

ради, није СУП Пећ Борислав Влаховић него служба која обради податак, ја потпишем и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колико сте таквих извештаја послали?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не могу да се сетим, било је пуно, о свим догађајима значајнијим који су били, учествовао сам дакле на тим састанцима, извештавао сам сасвим коректно о свим појавама и догађајима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли у тим извештајима постоји појам или термин «Шакали» или «Требери» и знате ли ко су били «Требери»?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: «Требери» су били једна група на подручју Истока, они су тамо деловали. Чуо сам да су и они се бавили неким криминалним активностима, али то молим Вас ја све што има службене белешке постоје у полицијској управи Пећ у Крагујевцу, и сада ја не могу да коментаришем шта су све они чинили, него то постоји тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али јесте ли писали и о «Треберима» или о «Шакалима»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас тужилац да ли сте тај термин користили, «Требери» и «Шакали»?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то доба када сте подносили те извештаје и то можемо да нађемо у Полицијској управи Пећ у Крагујевцу?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Само полако сада госпођа Кандић, она се прва јавила, па онда Ви, па онда после примедбе. Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Ја се извињавам заборавила сам само једно питање, пошто нам је сведок рекао да је позивао Топлицу Миладиновића у вези са недисциплином и разним подацима о понашању припадника 177. одреда, питам да ли га је звао после 14. маја у вези са подацима о злочинима које је добио тога дана?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Пазите ја после 14. маја, односно после претпотчињавања полиције команди војске, нисам имао разлога да позивам нити сам имао право да позовем Миладиновића или било којег официра Војске Југославије. Значи нисам га позивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Па мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Петронијевићу?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Господине Влаховићу када сте се дислоцирали са ваше службене локације у којој сте били 1999. године и почетком 1998, 1998-99. године?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Мислите када смо се дислоцирали?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Тако је, тако је, у току бомбардовања односно или пре бомбардовања или када је то било?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Е овако после бомбардовања у Приштину, дакле дан-два после тога, нисмо пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли кад је било то бомбардовање?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не могу датуме, ја датуме слабо.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Можете ли врменски од почетка бомбардовања од 24. да одредите?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па ту негде 25-6. сигурно?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Таква су и моја сазнања. Дакле када је бомбардован СУП у Пећи након тога сте се дислоцирали?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не, СУП у Пећ није никада бомбардован.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Пардон СУП у Приштини. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас питам да ли је можда онај што је, други тај полицајац ишао на увиђај, Ђуричић?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Молим Вас хоћете ли ми поновити?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је други полицајац који је ишао на увиђај колико, тамо задужен тај техничар или шта, оперативац, Ђуричић?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ђуричић је командир чете ПП, њега знам, а за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Нисмо успели то да нађемо, питаћемо сведока, питала сам и за Ђурић. Господине Радивојевићу питање неко или примедба?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Само питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Господине Влаховићу да ли сте чули за назив «Јаблани»?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: «Јаблани»?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да, преко везе или преко тог РРУ уређаја?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па не могу да се сетим, не могу да се сетим стварно.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да ли је постојао други назив осим «Шакали»?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Постојао је пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је постојао раније.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Раније, али не знам.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Нека уђе у записник молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ушло је у записник. Ушло је.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Па није ушло, нема ни у истрази ни вамо, немамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ушло је данас у записник.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Рекао сам, постојао је други назив, значи претходни назив не могу да се сетим који, али уместо «Шакали», били су не знам не могу да се сетим.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: А због чега сте се Ви везали за «Шакале»?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Зато што је то последњи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Није објашњено судија, нема везе. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли смо завршили са испитивањем сведока? Јесмо нема више питања за сведока. Колико су трошкови за Ваш данашњи долазак од Крагујевца до Београда? Како сте дошли аутобусом или колима?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Аутобусом сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутобусом. И овде до суда, таксијем, како?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не, довезао ме један пријатељ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоће он да Вас врати на станицу?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Хоће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колико Вам је карта?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па у оба правца 1.480,00 тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја имам 1.540,00 зато Вас питам.

Сведок тражи трошкове на име доласка у суд и то у висини аутобуске карте од Крагујевца до Београда и назад што је по 770,00 динара у једном правцу, односно у оба правца 1.540,00.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши трошкови исхране?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Небитно.

Па му суд досуђује на име трошкова превоза и трошкова исхране 3.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исплатиће Вам то наша Служба за помоћ и подршку сведоцима. Господо браниоци, оптужени, пуномоћници и тужиоце, имамо овако Милојевић Миладина за сутра. Довиђења. Затим Радосава Минић, Радослав Церовић, Антић Душан, Новаковић Новица и тако даље. Не знам како сте ви планирали да ли би се можда сложили да ове сведоке мало испремештамо наравно ако су они слободни, ми смо са њима у контакту и да можда у прва три дана, односно сутра или

прекосутра све сведоке завршимо. Не знам колико ће вам времена требати за испитивање. Молим? Само ако могу сведоци наравно да дођу, па да онда рецимо за 23. фебруар ставимо Антић Душана и Новаковић Новицу и то нам је 23. Јесте и да сутра замолимо господина Јанковића ако може да дође сутра поподне, а ако не може онда то је то. Онда сутра само Милојевић остаје, ако може господин Јанковић сутра. Не, њега нисмо нашли ми немамо његово име, ми не знамо како се он зове. Тужилац је предложио њега као особу која је била на увиђају, међутим ево ни господин Влаховић не зна ко је то, питаћемо сутра Милојевића да ли зна ко је то и ако може сутра господин Јанковић да завршимо са њим сутра да онда у среду завршимо и Антића и Новаковића, и да онда тако завршимо ову недељу.

Па они остају за среду, не знам колико вам је, ја вас то питам колико вам времена треба? Да ли вам треба времена колико и за овог сведока, ако ћемо тако онда заиста нећемо имати времена, ако нећемо. Неће требати толико, е онда ћемо да пробамо све да ставимо, пола сата, добро. Господине Перовићу примедбе.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја примедбу, приговор, предлог, сасвим свеједно, данас што је заступник јавне оптужбе предложио као доказ и што је изведено овде као доказ сходно ономе на почетку што сам изнео то су ове информације које је послао начелник СУП-а, да се изузме као доказ а сходно ономе што сам навео и да суд не узме у разматрање зато што не постоји деловодни број и одбрана је мишљења с обзиром да је то препис, односно копија, одбрана је мишљења, односно сумњамо у веродостојност те информације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: То је једно. Друго, данас је нама овде свим браниоцима уручено писмено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видим.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја би хтео образложење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видим шта вам је уручено?

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: То је писмено од стране невладине организације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте то је оно тражено од стране одбране да Фонд за хуманитарно право достави све што има о својим разговорима са неким сведоцима и онда су они то доставили нама, ми смо то доставили вама и то је то. Не знам ко је тражио тачно од адвоката то, али то је прошли пут значи још. Овде је неко тражио то сад на претресу.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Мислим да је захтев био да се списи из предмета пред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не било је и за ово.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Пред Окружним судом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Списи из предмета, то ћемо да расправимо, да видимо шта је стигло, то је достављено и то је то.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Е сад ово мене сад занима ово ја сам збуњен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја сам Вам одговорила.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Да ли ово представља онда доказ у предмету?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте тражили па ћемо онда видети, не знамо да ли представља доказ док не одлучимо да ли ћемо да изведемо.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Не знам ко је тражио. Нека се изјасни неко од бранилаца ко је тражио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и ако нико није тражио, достављено је и ја сам вам доставила, достављено суду и ја сам доставила вама.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Ја морам указати на једну ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде укажите.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Морам указати на једну ствар, моје скромно знање указује да на основу члана 242, 245 лице које је вршило овај интервју није имало законску основу да врши овај интервју и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: И ово не може никако бити део списка предмета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перовићу, значи овако, стигне нешто у суд, суду, и ја то доставим вама, тужиоцу и окривљенима. Вама у електронском облику, окривљенима наравно то фотокопирам и пошаљем значи да би се ви упознали са оним што је у спису предмета и тако вам штедим време и ми онда овде расправљамо хоћемо ли то да изведемо као доказ или не. Значи погледајте, ви сматрате да то не мора да се изведе као доказ и то је то.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Добро, само. Е ја морам једну ствар да, стварно осећам потребу као бранилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте као потребу, него наставите.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Е овако каже интервју водила Наташа Кандић у Ћушки 16. јуна, па онда након тога следи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ваше шта је потребно, немојте сада, кажите.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Кажем да се ово у потпуности изузме и не може да буде део списка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е тако, само немојте да листате ту. Добро.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Интервју водио Мустафа Радоњићи, разговор, и писане изјаве сведока и од тога већина страница на непознатом језику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Седите.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Дакле, тражим да се изузме из списка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите да се изузме, али је на непознатом језику. Добро. Господине Мршовићу каже овако обзиром да је за дан 24. и 25.

јануар 2011. заказано саслушање сведока Лирије Гаши и Реца Кељмендија, одбрана овим путем понавља предлог дат још у истражном поступку да се у списе предмета прибаве све изјаве које су поменуте, а и други сведоци предложени у оптужници. Одбрана на прибављању ових доказа инсистира обзиром да су и сами сведоци приликом саслушања у истражном поступку пред овим судом наводили како су давали по неколико изјава и то Фонду за хуманитарно право, ЕУЛЕХ-у и другим организацијама, тим поводом Фонд за хуманитарно право је послао. Немојте коментарисати више господине Радивојевићу ако је то на истом овом као и господин Перовић, значи ово је тражила одбрана, Фонд за хуманитарно право је доставио, видећемо да ли ћемо да изведемо. Нема потребе сада да се жестимо.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Уопште не желим да се жестим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Ја само тражим јер ми треба, мада ја знам довољно албански, треба ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се то преведе пре него што одлучимо?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да се преведе све пре него што донесете. Знате због чега судија, због тога прије но што одлучимо о томе хоћемо ли извести ово, можда ћемо позвати мог поштованог колегу Радоњићија и госпођу Кандић за сведоке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Зато што они су имали сазнања 1999. – 17. јуна оно што сам успио да преведем ја, 17. јуна су имали, имали су и одређена сазнања 2001. године, никада нису то употребили до 2005.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Е да видимо и због чега постоји непријављивање кривичног дела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Хвала судије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи сутра ћемо наставити претрес у 14,30 у истој овој судници и пробаћемо за сутра дакле осим овога сведока који је позван да обезбедимо и овог сведока који је за петак.

Довршено у 18,53 часова.

Записничар

Председник већа-судија